

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 4. - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 21-774 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ν. Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ

ΤΑ «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ»

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΟΥΣ

Τὰ «Παρασκηνία» δὲν εἶνε ἐπιχειρήσις ἀλλὰ ἰδέα. Ἐξεδίδονται ἔτι γὰρ ἐξυπηρετοῦν ἀπὸ τῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ γενικώτερον συμπερόντα συνδέμενα μὲ τὴν πρῶτον Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν στὸν τόπον μας. Στὴν παρκομῆν ἡμῶν νέας ἀνακαινίσεις, εὐρέθησαν στὴν ἀνάγκη λόγῳ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων νὰ περιορίσωμεν τὸ σχῆμα τοῦ.

Τὸ ἀναγνωστὸν μας κοινὸν πῶς μὲ τὴν ἀγάπην καὶ ἐνδιαφέρον περιεβλέπει τὰ «Παρασκηνία», εἴμεθα βέβαιοι ὅτι καὶ αὐτὴ τὴν φορὰν ἐκτιμῶντας τὸν ἀντιτελεθὴ ἀγῶνα τοῦ, δὲ ἐξακολουθήσει νὰ θεωρῆται ἀπαραίτητη τὴν ἐκδοσὴν τοῦ. Ἐπομένως δὲν θὰ πύξωμεν νὰ τὴν περιβάλλωμεν μὲ τὴν αὐτὴν ἀγάπην καὶ μὲ τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον.

Τὸ θεατρικὸ ἔργο ΕΝΑ ΣΚΟΠΟ ΕΧΕΙ νὰ εἶνε ΘΕΑΤΡΟ

Δύο ἄρθρα τοῦ σκηνογράφου κ. Γ. ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗ

Α΄.

Θαρρῶ πὼς δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν παρακολλούθη ἕστω καὶ μιά φορὰ ἕνα θεατρικὸν ἔργο.

Κι' εἴμαι βέβαιος πὼς τὴν πρῶτον ἐπίσκεψιν ἐπὶ τὴν αἴθουσαν τοῦ θεάτρου διαδέχεται δευτέρη καὶ τούτην ἄλλες πολλὰς. Τὸ θεατρικὸν εἶνε ἡ ἀπεικόνισις τῆς ζωῆς. Ἐνα κομμάτι ἀπὸ τὰ ἀσθηματὰ μας. Προσφέρει κάθε θράδι, στὴν τρεῖς ὄψεις τῆς θαλασσίας τοῦ τοῦτα ἢ ἐκεῖνα τὰ συναίσθηματὰ κι' ἡ εὐαίσθητη ψυχὴ θέλοντας καὶ πάλιν νὰ εἰσέλθῃ τὴν ἴδια καλλιτεχνικὴ συγκίνηση, ὁδηγεῖ τὸ σῶμα στὸ νοῦ τῆς τέχνης.

Κι' εἶνε τὸ θεατρικὸν ἀνατρίρητα τέχνη μεγάλη!

Οἱ ἐργάτες ποὺ προσπαθοῦν νὰ τὸν ἐπιτελέσωσιν πιστῶς, δὲν φροντίζουσιν παρὰ μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ φέρου τὴν ἐπιτυχίαν ποὺ παράγει ἡ ἐμπνευσμένη συμβολὴ τῶν διαφορητικῶν κύριων συντελεστῶν ποὺ μοχλοῦσιν ὅλοι τὸ ἴδιον, ποὺ ἐργάζονται ὅλοι μὲ τὸν ἴδιον ἔηλο γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν.

Μὰ στὴν ἐσχάτη ἀνάγκη τὸ θεατρικὸν θὰ μπόρῃσιν νὰ στερηθῇ πολλὰ ἀπ' τὰ σπληνισμῶν τῶν: τὸν διευθυντὴν, τὸν σκηνογράφον, τὸν μουσικόν, τὸν ἐκδομολόγον. Μ' ἄλλα λόγια ὅλας αὐτῆς οἱ ἀξίαι θὰ μπόρῃσιν νὰ συμπεριληφθῶσιν ὡς ἕνα πρῶτον, στὸν σκηνοθέτην καὶ τὸν ἡθοποιόν, στὸν ἀπαρτιθῶν τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον, στὴν ὑπαρξὴν ποὺ μιλεῖ τὸν ὄμιον ποὺ εἶνε ἱκανὸν κι' ἐκφράζεται.

Γιατὶ πρὶν ἀπ' ὅλα στὸ θεατρικὸν δὲν κυριαρχεῖ ἡ τοῦλάχιστον δὲν θάπτεται νὰ κυριαρχῇ παρὰ ὁ λόγος.

Τὰ ἐγκαινία τοῦ πρώτου «ΑΡΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΣΠΙΔΟΣ»

Τὴν Πέμπτην τὸ ἑσπέρην στὴν 8 1/2 τὸ Ἑλληνικὸν Θεατρικὸν καὶ μάλιστα τὸ ἐπαρχικὸν — γιῶρτασε μὴ μὴν μεγάλην γιορτήν. Ἐγίναν τὰ ἐγκαινία τοῦ πρώτου «Ἄρματος τοῦ Θεσπίδος». Στὴν ἐκδοσὴν τοῦ Γενεθίου, εἴπομεν ἐντελῶς, δέχθηκε ἕνα ἐξέκλιρον κόσμον τῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Θεάτρου ποὺ ἦρθε νὰ εὐχρηστῇ τὸν διευθυντὴν, στὸ σκηνιστικὸν καὶ στὸν ἐκκεντρικὸν ἡθοποιόν ποὺ τὸ ἀπαρτίζουσιν, νὰ πετύχουν στὸ μέγα-

Μιά σκηνὴ ἀπὸ τὴν πέμπτην πράξιν τοῦ «Ἐπιθεωρητῆ» τοῦ Γκογκὸλ ποὺ παίχθηκε στὰ ἐγκαινία τοῦ πρώτου «Ἄρματος τοῦ Θεσπίδος».

λο σκοπὸν ποὺ ἀνέλαβαν.

Γιατὶ τὸ νὰ ἐλθῇ θεατρικὸν, τὸ νὰ ἀνακηθῇ καὶ νὰ νιώσῃ ἡ ἑλληνικὴ ἐπαρχία τὸ ἀληθινὸν θεατρικὸν εἶνε μεγάλη ἀποστολή. Ἡ μεγάλη ἀποστολή ποὺ ὑπάρχει.

Μὴ μὴν ἐξυπηρετῇ περιστασιακῶς ἀπλῆτες φωτισμοί, καθὼς καὶ ὅρακα κομικρινὰ, ὡραριότητα, ἀληθινὰ ἡθελῶν, καθὼς καὶ ὅρακα κῆρινα, καλὸν ἡθοποιόν, σκηνοθέτην, ἔργα ξεχωριστά, νὰ ἀπὸ τὴν ἀπαρτίζονται τὸ πρῶτον ἔργον.

Οἱ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνωτέρου ἐγκαινίου.

Ἐπίσης παρεβρέθη πολλὸς κόσμος τῶν γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν.

Μετὰ τὸν ἀγῶνα ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ἄρματος» κ. Παρκομῆν ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸν ὅποιον εἶπεν, ὅτι «πιστὸς στὴν ἀθάνατον πνευματικῆν ἐπιπέδον καὶ ἐπὶ τὴν ἀποστολήν νὰ παραβῇ δὲν μὴν ἴταλικὰ «Γεάτρι ντόπε λαζέρ».

Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀποτελεσματικώτατα ἔργα μὴν ποὺ δὲν προσελκύουσιν τὸν κοινὸν στὰ θεάτρα, κατὰ τὴν φετινὴν περίοδον, εἶνε ἀσφαλῶς τὸ «Φεβνὰ εἰσιτήρια».

Κάθε ἐργῆς δικαιοῦται σὲ φηνὰ εἰσιτήρια, ἀρκεῖ νὰ προσέλθῃ ἀπὸ τοῦδε, νὰ ὑποβάλῃ γραπτὴν αἰτίαν, ὅπως τὸν παρακομῆν «ὁ δελτιὸν ἐκπτώσεως».

Τὸ ἀνωτέρον εἰσιτήριον πληροῦνται Ρ. Μ. 1.35, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ ποσού 3 — 4 μάρκων. Γιὰ ἑκατοντάδες ὅμως συνδικαλιστικῶν «παρῶν» ἢ εἰκογόνειες, γίνεται μεγαλυτέρη ἐκπτώσις καὶ τότε ἡ θέσις κοστίζει μὴ μὴν μάρκα.

Ἐκτὸς τῶν ἐκπτώσεων ὅμως γιὰ τὴν ἐργαστικὴν τάξιν, ὑπάρχει ὁ τῶν ἀναγκαστικῶν «παρῶν» πρὸς τὴν δίναν κάθε ἐργαζόμενον τοῦλάχιστον μὴν φορὰ τὸν μῆνα, τὸ δέκατον.

Ἐπίσης ὑπεκρωτικῶς ἐφείλει κάθε ὑπάλληλος Τραπεζῆς, Ἄσφακτοῦ, Διοικητικῶν Γραφείων κτλ. νὰ παρακομῆν διὰ φορῶν τὸν μῆνα νὰ τὰς παραστάσεις τῆς Κρατικῆς Ὀπερας.

Ὁμοιωμένως, ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ τοῦ νέου διευθυντοῦ τῶν Ἀρχαίων Θεάτρων εἶνε ἀξία παντὸς ἐπαινοῦ. Ὅχι ἕλες οἱ εὐνοίας θεάτρου καὶ προσεκτικὴν παρακομῆν καὶ ἐργαστικὴν παρακομῆν καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τῶν ἡθοποιῶν καὶ τῶν μουσικῶν στὴν τύχην τοῦ! Κατὰ τὴν γίνῃ γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴν παρακομῆν, ὅπως ἔρη τὴν θέσι τοῦ ἐκκεντρικώτατον «ἀλλήλων τὰ ἔαρον ἐκστῶντες!»

ΙΩΑΝ. ΒΕΡΓΩΤΗΣ

ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ II

ΤΟ ΠΙΑΝΟ ΤΟ ΟΡΓΑΝΟ ΠΟΥ ΦΕΥΓΕΙ...

Ὅμιλον οἱ κ. κ. ΜΙΧ. ΓΑΪΤΑΝΟΣ, ΓΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΑΙ Κ. ΝΙΚΟΤΙΑΝ

Τὸ συμπληρωτικὸν αὐτῶν ἔργων ποὺ στὰ πάλαι τὰ χρόνια γνώρισεν ἡμεῖς δέξασθε, ὅσοι κανένα ἔργον κατασκευάσαμε στὴν Ἑλλάδα. Ἐξαιρέσις κανεῖς τῆς μηχανῆς καὶ τὰ πλάσια τῶν αὐτοκινήτων, ποὺ ἀναγκαστικὰ ἐπῆραμε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, ἀφοῦ ὁ τόπος ἀκόμη δὲν κατασκευάζει αὐτοκίνητα, ἡ καρὸς τῶν αὐτοκινήτων, ὁλόκληρον ἢ σιδηρῶν, ἢ ἑλληνικῶν κατασκευῶν τοῦ θεάτρου, ἢ περιστασιακῶν σκηνῶν, τὰ φωτιστικὰ καὶ λοιπὰ μηχανήματα καὶ ἔτι τὸ πιάνο;

— Ὅχι, ἔτι. Γιατὶ ἂν τὸ ραδιόφωνον ἦταν ἡ κίτρις ποὺ ἐλαττώθηκε ἡ κυκλοφορία τοῦ πιάνο, τότε ποῖς εἶνε ἡ κίτρις ποὺ περιορίσθηκε καὶ ἡ καταβάλλωσις τῶν ἄλλων μουσικῶν ὄργανων ποὺ εἶνε ἀσυμμετρικῶς φηνότερα τοῦ ραδιοφώνου; Ἡ κίτρις ἐλέπετε λοιπὸν εἶνε ἄλλη.

Τὰ παρκομῆνα χρόνια ἕνα καλὸν μουσικὸν κατὰστημα πούλασε 150 πιάνα τὸ χρόνο. Τώρα οὔτε δέκα. Ἡ καταβάλλωσις μὴν μουσικῆς ἐπιτυχίας ἐφθασεν τὰ 5 — 10 χιλ. ἀντίτυπα (εἰδικῶς), ἐνὸς σήμερος ὅρακα φθάνει τὴν τέσσαρσις χιλιάδας.

Δὲν εἶνε λοιπὸν τὸ ραδιόφωνον ποὺ περιορίσθηκε τὴν καταβάλλωσις τῶν πιάνων, ἀλλὰ ἡ κρίσις.

Οἱ κ. ΝΙΚΟΤΙΑΝ

Οἱ κ. ΓΑΪΤΑΝΟΣ

— Ἡ πώλησις τῶν πιάνων, μὴν λέγει, ἔχει περιορισθῇ σὲ ἐλάχιστον. Οἱ κυριώτεροι λόγοι, κατὰ τὴν γνώμην μου, ποὺ ἡ κυκλοφορία τοῦ πιάνο, εἶνε δύο:

Πρῶτον: ἡ μεγάλη τιμὴ ποὺ ἔχει ἕνα πιάνο. Γιὰ νὰ ἀγοράσῃ κανεῖς ἕνα κωνοειδὸν καλὸν πιάνο σήμερον δὲν τοῦ στοιχίζῃ 50 χιλιάδες δραχμῶν περίπου. Ἐνὸς ἕνα ραδιόφωνον δὲν κάνει παραπάνω ἀπὸ 10 — 15 χιλ. δραχμῶν. Πρὸς τοῦ λοιποῦ τὸ ραδιόφωνον ἀπὸ τὸ πιάνο. Αὐτὸς εἶνε ὁ πρῶτος λόγος ποὺ περιορίσθηκε ἡ κυκλοφορία τοῦ πιάνο.

— Ἡ πώλησις τῶν πιάνων περιορίσθηκε σὲ ἐλάχιστον, γιὰ λόγους εἰκονομικοῦ τὸ νὰ δώσῃ κανεῖς 50 χιλ. καὶ ἀκόμη γιὰ νὰ ἀγοράσῃ ἕνα καλὸν πιάνο, ἕνας λόγος τὸ λέει. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀπὸ 400-500 πιάνα ποὺ πούλησαν τὸ χρόνο, τώρα δὲν πούλησαν κατὰ λίγες δεκάδας. Καὶ εἰς λίγους ποὺ βέλουν νὰ ἀγοράσωσιν πρὸς τὴν μεταχειρισμέναν, γιὰ τὸ πιάνο τὸ παίρνουν φηνότερα. Ἡ κρίσις ὅμως αὐτὴ τοῦ πιάνο δὲν δὲν ἐξακολουθεῖ περὶ δέκα. Ὅχι ἔρη πάλιν μὴν περιορίσθηκε, ποὺ τὰ πιάνα δὲν καταβάλλουσιν τὴν πάλαι τὸν ἔτος.

— Τὸ ραδιόφωνον δὲν τὰ ἐπηρέασε καθόλου;

— Ὅχι. Τὸ ραδιόφωνον ὅμως εἶνε καὶ κάποιος Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος, δὲν πρὸκειται νὰ εἰσθῇ τὸ ζήτημα τῆς μουσικῆς. Ὅχι ἀντικαταστήσῃ ὅμως τὴν ἐφημερίδα. Κάθε μουσικὸν κομμάτι ποὺ ἀκούσῃ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνον, εἶνε ἀλλοιωμένον.

— Ἡ πώλησις τῶν ἄλλων ὄργανων καὶ μουσικῶν ἐπιπέδων πῶς πάει;

— Ὅχι καλὰ. ἔχει πέσει καὶ αὐτὴ. Ἄλλοτε ὁ πελάτης οὐδὲν ἔλεγε νὰ τὸ δώσῃ 10 μουσικῶν εἰδικῶν, τώρα δὲν ἰσθῆται κατὰ 5, Σήμερον ἡ μουσικὴ ἐρχεται σὲ ἕνα τέρας μείωσις στὴν ζωὴν καὶ ἔτι στὴν πρῶτην.

Οἱ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

— Γιατὶ, κῆρις Κωνσταντίνιδη, ἔπεσε ἡ πώλησις τῶν πιάνων; ἢ τὸν διευθυντὴν τοῦ δευτέρου μουσικῶν κατὰστηματος ποὺ ὑπῆρξε στὴν ἐσχάτη Ἀρκαδίον.

— Γιατὶ ἀπλοῦστατα, μὴν λέγει, ἔπεσε ἀπὸ τὴν κρίσιν. Στὴν ἐσχάτην ἐποχὴν ποὺ ὑπολογίζεις κανένα καὶ τὴν τελευταίαν πεντάρα, δὲν μπερὶ νὰ δίνῃ 60 χιλ. νὰ παίρνῃ πιάνο. Καὶ νὰ δώσῃ ἀπὸ ἐπίσης ἕνα πιάνο μὴν ποὺ γιὰ νὰ μᾶλλον τὸ πιάνο νὰ χρεῖται τὸ ἔργον αὐτὸ.

— Μήπως ὁ κόσμος πρὸς τὸ ραδιόφωνον ποὺ εἶνε φηνότερον

Πῶς λειτουργοῦν ΤΑ ΛΑΪΚΑ ΘΕΑΤΡΑ ΣΤΗ ΒΙΕΝΝΗ

ΤΟΥ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Ι. ΒΕΡΓΩΤΗ

ΒΙΕΝΝΗ, 8 Σεπτεμβρίου. — Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῶν Ἀρχαίων Θεάτρων τῆς Βιέννης, γνωστὸν σήμερον ὡς τὸ ἀρχικὸν Κ. Δ. Φ., ποὺ μπόρει νὰ μεταφρασθῇ «Ἄνθρωπος διὰ μέσου χροῦ», ἐξέδωκε πρὸ ἡμερῶν τὴν δευτέρην του προκήρυξιν, προσκαλὼν τοὺς πολιτοὺς νὰ ἐπιμεληθῶσιν ἀπὸ τῆς νέας διατάξεως.

Ἡ ἀνωτάτη διοικήσις τῶν Θεάτρων αὐτῶν ἐφροντίζει πατριωτικῶς τὴν γὰρ τῆς λαϊκῆς μάχης, παρεχόμενος ὅλα τὰ μέσα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, ποὺ δὲν φέρουν τὸν ἐργατικὸν στανόφρον ἐπὶ τὴν καλλιτεχνίαν.

Ἐν πρώτῳ, μὲ τὴν νέαν λαϊκῆς τιμῆς ποὺ ἔχει ἐρίσει, τὸ θεατρικὸν γίνεται πρῶτον σὲ ἕνα τὸ θαύματι καὶ δὲν μὴν ὅπως ἄλλοτε, μοναδικὸν πλεονέκτημα καὶ ψυχολογικὴν τῆς πλειοψηφίας.

Καθὼς ἐδήλωσε ὁ γενικὸς διευθυντὴς τὴν περικομῆν περιόδου (πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Κ. Δ. Φ.), τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἦσαν καὶ τέσον ἰκανοποιητικὰ, ἀφοῦ μετὰ καὶ μετὰ 600 χιλιάδας θεατῶν εἶχαν παρακομῆν ὅσοι τὰς παραστάσεις τῶν λαϊκῶν θεάτρων!

Ἀπὸ τοῦδε ὅμως, χάρις εἰς τὴν νέαν διευθύνσιν τῶν λαϊκῶν θεάτρων, ποὺ ἀνέλαβε ὁ γενικὸς διοικητικὸς ἐργατικῶν κ. Σινεμπεργκ, καὶ μὲ τὰς ριζικὰς μεταρρυθμίσεις ποὺ ἐπέφερε σὲ μηχανισμό τῆς ἐνώσεως, ἡ ἐπιτυχία εἶνε ἐν τῶν προτέρων ἐξυπηρετικὴ.

Οἱ κ. Σινεμπεργκ πιστεύει μετὰ πεποιθῆσιν στὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ θεατρικὸν, ἀπὸ τὴν ἀρχαίτητα, εἶνε ἰδρυθῆν. ὅπως δώσει ψυχολογικὴν καὶ μέρωσιν σὲ λαὸν! Καὶ ὅτι μὲ τὴν πᾶσαν τοῦ χρόνου, πᾶρξαι τὸν σκοπὸν τοῦ, ἐμπροσθέντος καὶ κατήντησε ἀπέλα-

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων καὶ ἐν δυνεῖ τῶν προβλεπομένων δυσχερειῶν τῶν διενθῶν μεταφορῶν, ὅπο τῶν διευθύνσεων τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων ἐλήθη ἀπὸ κοινῆς ἰδέας τοῦ προσωποφῶντος περισημοῦ τῶν σελίδων πρὸς ἀντιμεταποικιστῶν παντὸς ἐνδεχομένου. Ὅπου καὶ τὰ «Παρασκηνία» θὰ ἐκδίδονται τετρασέλιδα.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΡΩΤΕΣ! «ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΤΥΧΗ» ΤΟΥ ΟΝΤΕΤΣ

Ἡμικρατικὸς Θίασος Κοτοπούλη. - Θεάτρον «ΡΕΣ» ΚΡΙΤΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ Κ. ΠΟΛ. ΜΟΙΣΧΟΒΙΤΗ

Τὸ «Παῖδι μὲ τὴν χρυσοῦν τύχην» εἶνε ὁ τίτλος τοῦ νέου ἔργου ποὺ ἀνεβῆκε τὴν Τετάρτην (σκηνακὰ τοῦ κ. Κίμωνος Λάσκαρη, σκηνοθεσία τοῦ κ. Κοῦν) ὁ «Ἡμικρατικὸς θίασος τῆς κυρίας Μαρίας Κοτοπούλη», (κυβερνητικῶς ἐπιτροπὸς κ. Κ. Μπασιλάκης, διευθυντὴς κ. Γ. Κέλλης, γενικὸς γραμματεὺς κ. Μ. Σκουλοῦδης). Σὲ τρεῖς πράξεις καὶ 12 εἰκόνας (καὶ αἱ 12 σκηνογραφικῶς ἀνάγονται σὲ τέσσαρες, τὸ γραφεὶον ἐνὸς μανταζέρ, τὸ σπῆτι ἐνὸς νοικοκυράκου Ἰταλοῦ τὴν καταγογῆν, ἕνα καμρινὸν κάποιου ἀλλοῦ, ἕνα παγκάκι ὅτι ἕνα κήπον δημόσιον) τὸ ἔργον αὐτὸ ἀφελῆται στὸν Ἀμερικανικὸν ἄλλοτε ἡθοποιόν —κατὰ τὸ πρόγραμμά— Κλῆροντ Ὀντέτ.

Ὁμολογῶ ὅτι δὲν μὴν ἔτυχε νὰ ἔχω δὴ τίποτε ἄλλο. φαίνεται ὅτι τὸ «Παῖδι μὲ τὴν χρυσοῦν Τύχην» ἐθροῦσε τρεῖς ἡμέρας τὸ πρόγραμμα στὸ Λοῦβρον σὲ κάποια τούρνα τοῦ

Η «ΜΑΡΙΑΝΝΑ» ΤΟΥ ΜΥΣΣΕ

Πῶς τὴν φαντάζεται ἡ ἡθοποιὸς τῆς «Γαλλικῆς Κωμῆδας» Κυρία ΝΤΥΣΣΑΝ

Γ.

Αὐτὰ ποὺ εἶπαμε ὡς ἐδῶ, εἶνε τὸ ἄριστον ἀπὸ τῶν ἔργων. Τὸ δρᾶμα γενεῖται ἀπὸ τὴν κουταμάρα τοῦ Κλαυδίου.

Ὁ Κλαυδῖος εἶνε καταπληκτικὸς, σκληρῶς ἐπιπόλαος. Παίρνουν ἀλλήθριες ἀποφάσεις γιὰ ἀσηματικῶς ἀφορμῆς, περιφέρει μὴ σὲ τὴν δρᾶσιν, μὴ φιλοπόνηται ἀσέβητος ποὺ δὲν ἐθέλει ποτὲ σωσθῆναι.

Ὁ ἐμψυχοποιὸς τρόπος — καὶ τόσο ἀληθινός — ποὺ ἀποκατὰ τὸν Τίμπα, σὲ μὴ λεζούλα, σὲ μὴ λεπτομέρεια ποὺ τοῦ γεμίζου ὁλόκληρον τὴν σκηνὴν του, ἐξυπνῶντας ἐπὶ τὴν κυριώτερον ἰδέαν τῆς προηγουμένης φράσης, εἶνε ἀπόλυτα Σαίξπηρικὸν κομικόν.

Ὅπως Σαίξπηρικὸν εἶνε καὶ ἡ στιχομυθία τοῦ Κλαυδίου μὲ τὸν Ὀκτάβιον:

— Πόσο εἶσαι εὐτυχημένος ποὺ εἶσαι τρελλός!

— Πόσο εἶσαι τρελλός ποὺ δὲν εἶσαι εὐτυχημένος!

Εἶνε φανερό πῶς τὸ ἀρούσιν τοῦ Μυσσε αὐτὰ τὰ παιχνιδίσματα μὲ τὴν φράσιν, ποὺ τόσο ἀγαποῦσε καὶ ὁ Σαίξπηρ.

Ὁ καυγῆς τῆς Μαρριάννας μὲ τὸν Κλαυδῖον φέρει πρὸ γρηγορῶν τὸ ἀποκομικὸν ἀλλομῶν ποὺ ἀρχίζονται ἐπὶ ἡθοποιῶν ὅσοι οὐκ ἔχουν ἄγασμα στῆματὰ καὶ τὴν ἐδῶν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Κ. ΝΙΚΟΤΙΑΝ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ
'Ιδρυτής: Δ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
'Εσωτερικό έτησίαν Δρχ. 140
έξάμηνος > 70
Τουρκίας έτησίαν Δ. Τ. 2
Αιγύπτου > Γρ. Δ. 75
'Αμερικής > Δολλ. 3
Δήμοι, Σωματεία, Νομικά
Πρόσωπα έτησίως Δρ. 300
'Υπεύθυνος Συντάξας
Θ. Ν. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ
Παπαρηγοπούλου 4

ΑΥΓΗ
ΝΟΥΒΕΛΛΑ ΤΗΣ Δ'ΑΔΟΣ
ΜΟΝΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
18ον
Καθώς την περίμενε ένοιξε ή
πόρτα με κλειδί και μπήκε ο Πάρις.
Στην άρχή δεν τον γνώρισε
μάς κ' έπειτα δέ φάνηκε διαχτυ-
κός σαν άλλοτε.
«Τι έβρίνατε; είσατε άρρωστος;»
έκαμε.

Τίβω απτη Λύβη
—'Οπως ήταν έπόμω, τον άντικειπο
της γενικής καταστάσεως έδοκίμασε πρό-
τίως το θέατρο.
—'Ετσι, ο εισπράτης όλων των θεά-
τρων έπαρουσίασαν αίσθητη έλάτωση.
—'Ενοείται ότι σ' αυτό πολύ συνέ-
τεινε και ή επί το ψυχρότερη άλλαγή
του καιρού.
—'Ο προσελθόντες ή εισαγωγικές
έξετάσεις στη Δραματική Σχολή του Βα-
σιλικού Θεάτρου έσήλησαν έν δικα σέ 66.
—'Κατά σύμπτωση οί 33 απ' αυτούς
άνηκαν στο άδύνατο φίλο και οί άλλοι
33 στο Ισχυρό.
—'Σήμερα πρεμιέρα στην «Οπερέτα
Πρωτεύουσας» με την «Κάρμεν», διασκευη
του γνωστού κινηματογραφικού έργου από
τους κ. κ. Κισσιόνη και Πετρά και με μου-
σική του κ. Βιελήλ.
—'Οι εισπράτες της οπερέτας: «Κον-
τός, Μακρής και Ήτας» κάθε άλλο παρά
ικανοποιητικές ήσαν.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ
ΕΝΑ ΣΚΟΠΟ ΕΧΕΙ
ΝΑ ΕΙΝΕ ΘΕΑΤΡΟ
(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
'Υπάρχουν μεγάλα έργα, έργα
άθανάτα π' άνθέσαν κί' άντεχου-
ν στο πέρασμα του χρόνου, έργα
που στην κάθε στιγμή το κείμενο
έθρσκει στο κάθε άτομο την πρα-
γματική του αξία κί' άπίχηση. Σ'
αυτά τά ολοκληρωμένα άριστοει-
ρήματα ή φροντισμένη έπιμέλεια
του σκηνοθέτη δεν θάμεν να προσέ-
θη σίτιστα στο λόγο. Μάς διασφαλός
δεν ζήτη άνάμεσα μάς σήμερα ούτε
δ' ήμεν του παλιού καιρού ούτε ο
Γκαίτε και ο Σίλλερ, ούτε ο
Σαίξπηρ ή ο Αισχύλος. Στά έρ-
γα τά μεταγενέστερα, για την ά-
ποκάλυψη του κρυφού θέληγερου
που θρσκειται στο χρισματικό
του κειμένου και για νάρθη του
λόγου ή σκέψη που ο συγγραφέας
φράσει κρυφή, σ' αυτά τά νεότε-
ρα θεατρικά συγγράματα ή εινε
που χρείάζεται ή συνδρομή του
σκηνοθέτη.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
Κατά στίχον Δρχ. 5
Διά θεατρικά, κινηματογρα-
φικά και καλλιτεχνικά δια-
φημισίες ιδιαίτερα συμφο-
νικά.
Πάσα άδοξείας εισπράξε-
ως ή με φέρομα την ύπογρα-
φήν του Δευθεντού και την
σφραγίδα του περιοδικού εινε
άκυρος.
Προσφάτως Τυπογραφείου
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΤΣΑΝΗΣ
Δαμάρειος 4.

στυμμή.
Τό κάνει για νά φανή καλή
στον Τσέλιο; 'Οχι. 'Εκείνο που
θέλει είναι νά φανή κακία στον
Κλαυδίο.
'Εκείνο που θέλει πότερο από
κάθε τί άλλο είναι νά ζήση. Μά
ζήση και με θυσία του έαυτού της
άκμα.

Κί' αλήθεια ήταν χάλια. Τά μα-
λιά του έπειτα απ' τό κούρεμα με
την ψιλή είχαν βγή άγρια κί' όρε
θά. Τά ρούχα του ήταν τριμμένα,
τασκακωμένα και βρώμικα. Τά πα-
πούτσια του φαγομένια. Μόνον τό
πρόσωπό του ήταν ευρισμένο (τό
περασμένο άπόγιομα τό είχε έμπι-
στευθή στις φροντίδες του αλμπαίνι
της φυλακής) μά ήταν τόσο λιγνό
πού δυνάμωαν την εικόνα της ά-
θλιότητας. Τά μάτια του μονάχα
χωρίς τά γυαλιά, έλαμπαν δυνατά.

Οι προκριματικές εξέτασεις
της Δραματικής Σχολής του Βασιλικού
Θεάτρου
'Από τό π' άποφασίσθησαν
στις προκριματικές εξέτασεις ύποψηφί-
οι μαθητές ήν τη Δραματική
Σχολή του Βασιλικού Θεάτρου
έ-
πέτυχαν οί έξιξ δέκα όκτώ:
—'Σοφία Μαλαχάρα, Εδρίδη Μα-
ράτου, Χαράλαμπος Κατσούλης,
Μαρία Παπανθέρου, Ρίτα Συνοδι-
νού, 'Εμμανουήλ Καζούπουλος, 'Α-
λέκος Πέτσος, 'Ιωάννης Μαυρογι-
άνης, 'Αθανάσιος Νανούπουλος, Κα-
τίη Κωνσταντίνου, Ρένος 'Αργυρίου,
λίτερα νά έμφανίσθη προσιότερο
άντιπαρό από τίς δοκιμασίες πλάσμα
μή διαλεχθή στο βάθος ψυχής, παρά
έκκολλητομένη μέγιστη, όπως ο
σκηνοθέτης την ήβλησε νά έμφανί-
ζεται μερικώς στιγμές.

δέν εινε από έξλο ούτε από χαρτό-
νι και σκονιάς ούτε κί' από φτηνά
ύφασματα.
'Ισως άργότερα, πολύ πιο ύστερ'
από τό κλείσιμο της αδειας στην
τελευταία πράξη, δλ' αυτά τά όντι-
κά νά παίρουν την πραγματική
τους αξία. 'Όσο όμως τ' όρθογώνιο
άνοιγμα της έμπούκας της σκη-
νής εινε φωτισμένο, τό παραμικρό
κουρελάκι και τό κάθε χρωματι-
σμένο άντικείμενο εινε και μία πο-
λύτιμη ύλη.

δέν εινε από έξλο ούτε από χαρτό-
νι και σκονιάς ούτε κί' από φτηνά
ύφασματα.
'Ισως άργότερα, πολύ πιο ύστερ'
από τό κλείσιμο της αδειας στην
τελευταία πράξη, δλ' αυτά τά όντι-
κά νά παίρουν την πραγματική
τους αξία. 'Όσο όμως τ' όρθογώνιο
άνοιγμα της έμπούκας της σκη-
νής εινε φωτισμένο, τό παραμικρό
κουρελάκι και τό κάθε χρωματι-
σμένο άντικείμενο εινε και μία πο-
λύτιμη ύλη.

Αυτός λοιπόν γεμίει τόρα την
φαντασία της. 'Όταν πήρε την ά-
πόφασιν νά σηκώση τά μάτια ά-
πό τό προσεχύτερα της για πρλό-
τη φορά, τον 'Οκτάβιο άντικρυ-
σε τό θέλιμα της. Τή δική του
τή φωνή άκούει ή ψυχή της όταν
παύουν τά αυτιά της νά άκούει
τις καμπάνες και τόρα πού της
μιλεί για τό φίλο του, εκείνη ά-
κούει τή φωνή του. Τή φωνή του
και όχι τά λόγια πού προφέρει.

Τότε θύγηε κ' ή Ρίνα. Μ' ένα
σκούρο μπλε φουστάνι και γαλά-
ζιο παλτό έτοιμη για έξω.
«'Α σεις, είπε, άνα και πού
είσατε τόσο καιρό;»
«'Ερχομαι απ' τή φυλακή» άπάν-
τησε εκείνος δειλά, γιατί σ' άντί-
κρουμα της ένοιασε πάλι νά τον ά-
φήγη κάθε δύναμη.

ΤΟ «ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΤΥΧΗ»
(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
χάρου από τά «Παρασκηνία» ύ-
πό σπόν καιρού μας κατακατά με
τό χυβαίτερο δυνατό τρόπο, με εύ-
συνείδητο έργο με αξιώσεις τέχνης,
συμπεριλαμβανόμενα από δύο ποιοτικούς
μακροπρόθεσμο έργο με αξιώσεις τέχνης,
συμπεριλαμβανόμενα από δύο ποιοτικούς
μακροπρόθεσμο έργο με αξιώσεις τέχνης,
συμπεριλαμβανόμενα από δύο ποιοτικούς
μακροπρόθεσμο έργο με αξιώσεις τέχνης...

Και φροντίζουν όσοι καταπάνω
τά με την τέχνη του θεάτρου νά
θρσνται τά μέσα με τά όποια ή
άνάγκη του κοινού από καλλιτε-
χνική συγκίνηση νά κίνη τό γό-
νατο μπροστά στον θωμό της τέ-
χνης του δραματούργου.

δέν εινε από έξλο ούτε από χαρτό-
νι και σκονιάς ούτε κί' από φτηνά
ύφασματα.
'Ισως άργότερα, πολύ πιο ύστερ'
από τό κλείσιμο της αδειας στην
τελευταία πράξη, δλ' αυτά τά όντι-
κά νά παίρουν την πραγματική
τους αξία. 'Όσο όμως τ' όρθογώνιο
άνοιγμα της έμπούκας της σκη-
νής εινε φωτισμένο, τό παραμικρό
κουρελάκι και τό κάθε χρωματι-
σμένο άντικείμενο εινε και μία πο-
λύτιμη ύλη.

Μα πάντα μέσα του θά θρσκε-
ται ο σπόρος ο καλός. 'Η έπιθυμία
των φτερών θάνα καινού κρυμμέ-
νη και θά έσκαπείζεται μ' ένα λό-
γο, μάιν έκόνια και θά τον κίνη
νά λαχταρά τή φυγή. Μιά φυγή
πρός τον έαυτό του έκείνου πού
κάποτε είχ' όνειρευτή.

Μα πάντα μέσα του θά θρσκε-
ται ο σπόρος ο καλός. 'Η έπιθυμία
των φτερών θάνα καινού κρυμμέ-
νη και θά έσκαπείζεται μ' ένα λό-
γο, μάιν έκόνια και θά τον κίνη
νά λαχταρά τή φυγή. Μιά φυγή
πρός τον έαυτό του έκείνου πού
κάποτε είχ' όνειρευτή.

Μα πάντα μέσα του θά θρσκε-
ται ο σπόρος ο καλός. 'Η έπιθυμία
των φτερών θάνα καινού κρυμμέ-
νη και θά έσκαπείζεται μ' ένα λό-
γο, μάιν έκόνια και θά τον κίνη
νά λαχταρά τή φυγή. Μιά φυγή
πρός τον έαυτό του έκείνου πού
κάποτε είχ' όνειρευτή.

Και φροντίζουν όσοι καταπάνω
τά με την τέχνη του θεάτρου νά
θρσνται τά μέσα με τά όποια ή
άνάγκη του κοινού από καλλιτε-
χνική συγκίνηση νά κίνη τό γό-
νατο μπροστά στον θωμό της τέ-
χνης του δραματούργου.

Και φροντίζουν όσοι καταπάνω
τά με την τέχνη του θεάτρου νά
θρσνται τά μέσα με τά όποια ή
άνάγκη του κοινού από καλλιτε-
χνική συγκίνηση νά κίνη τό γό-
νατο μπροστά στον θωμό της τέ-
χνης του δραματούργου.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

Αυτά εινε τά έλαττήρια. Όχι πού
ένγεννα, μά, άλλοιμονο, θα-
θεία άνθρωπινα, πού θά δημιου-
ργήσουν την τραγική παρεξήγηση
του φινάλε πού θάχη για θύμα
της τόν Τσέλιο.

LUCIA LA BELLA
'Η πριόφιμος 'Ισπανίς χορεύτρια
'Η οποία καταγοηροποιείται είν τήν «ΟΑΣΙΣ»
στο όραιο Σκέτς ΙΜΠΕΡΙΟΥ ΑΡΤΖΕΝΤΙΝΑ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ
ΟΑΣΕΩΣ
LUCIA LA BELLA
'Η περιόφιμος 'Ισπανίς χο-
ρεύτρια
NARCISO PUJOL
'Ο διάσημος Βιρτουόζος
πιανίστας
NITSA MOLLY
του Ραδιοφωνικού Σταθμού
'Αθηνών
στούς θρυλλικούς χορούς
και τραγούδια της
IMPERIO
ARTZENTINA
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΑΡΙΔΗΣ
ΚΑΙΤΗ ΛΑΣΚΑΡΗ
'Ο ποιητής
ΠΥΡΠΑΣΟΣ
και 18 ΑΚΟΜΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΚΑΙ ΞΕΝΑ
ΝΟΥΜΕΡΑ
ΚΑΛΤΣΕΣ - ΦΘΗΝΕΣ
Γυναίκες μεταξώς χωρίς έλαττώματα
λεπτές, μεγάλης άντοχής «Μά» Δρ. 40
Πολύ λεπτές > 45
'Αρχή Ζωική μέταξ > 75
Κοιμητόν Ζερσο μετάξ, φινά > 85
Κιλότες > 35
Μπλουζέκια γυν. > 140
'Υποκόμια - Φανέλλες - 'Εσώθρακα
ανδρών μεταξώς Ζερσο πάμφθνα
Προσέταε την Διευθυνόν
Μ. Δ. ΛΕΙΒΑΔΙΟΥ
Χαρίου 1 6
Πάρος Κολοκοτρώνη

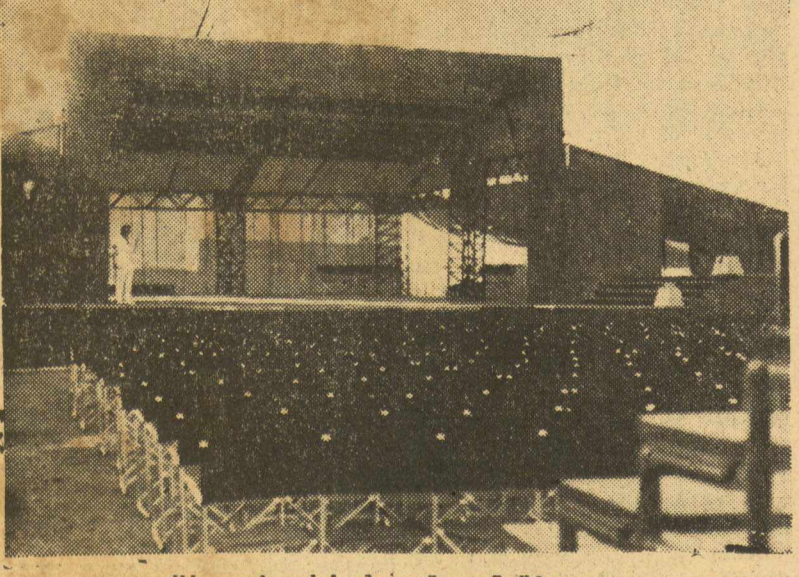
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
1909-1939
ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ
ΚΛΙΦΟΡΝΤ ΟΝΤΕΣ
«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ
ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΤΥΧΗ»
3 ΠΡΑΞΕΙΣ - 12 ΕΙΚΟΝΕΣ
Μετάφρασις: Α. ΚΑΛΛΕΡΓΗ
Σκηνοθεσία: ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΟΥΝ
Σκηνογραφία: ΚΙΜΩΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙ
ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ, Η ΚΡΙΤΙΚΗ, ο κόσμος τών δια-
ουομένων, ο άθλητικός κόσμος
ΟΛΟΙ
είνε σύμφωνοι ότι: «ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΗ ΧΡΥΣΗ
ΤΥΧΗ» είναι μία πρωτοφανής έπιτυχία
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Κάθε θράβδ: «Δρα 10,30 μ. μ. 'Ακριβώς
Τάς Κυριακάς, τό άπόγευμα: «Δρα 7,15 μ. μ.
ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΠΗΤΗΡΙΩΝ
Πλατεία >>> Δραχιμ. 50-40
Θεωρεία, κατ' άτομον (φωτέτυ) >>> 50
'Αμφιθέατρον >>> 30
'Εξώστια >>> 20-10
ΑΑ-Ι-ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
'Εκστίν Δευτέρον,
'Απογευματινά: Τρίτην, Πέμπτην και Σάββατον
'Όρα: 7,15 μ. μ. 'Ακριβώς
ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΠΗΤΗΡΙΩΝ
Πλατεία και Θεωρεία κατ' άτομον Δραχιμ. 30
'Αμφιθέατρον >>> 20
'Εξώστια >>> 10

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΘΕΑΤΡΟΝ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ - ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΜΟΥΣΙΚΗ - ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ν. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 4. - ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 21'-774 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ν. Θ. ΣΥΝΑΔΙΝΟΣ

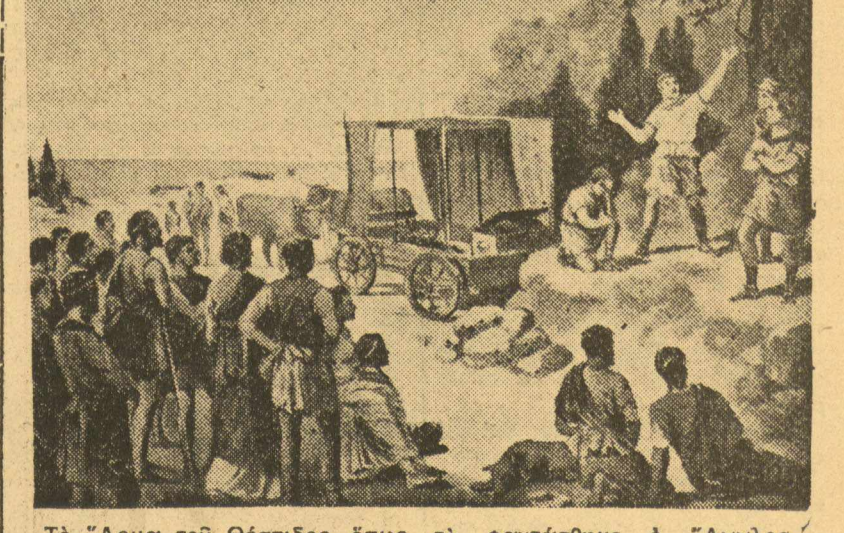
ΑΥΡΙΟ ΤΟ Α' ΑΡΜΑ ΤΟΥ ΘΕΣΠΙΔΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ

Η σκηνή και η πλά τεία του "Αρματος."

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξάς φωτογραφούμενος, ενώ προσέρχεται ανά έγκαι- νια, με τον Γενικόν Διευθυντή των Κρατικών Σκηνών κ. Κων. Μπασιάν.

Το "Αρμα του Θεσπίδος, όπως το φαντάσθηκε ο "Αγγλος" ζωγράφος Γ. Δ. Ρωβλάντσον.

Εΐχαν καθήκον να τὸ γιορτάσουν

Αύριο τὸ πρῶτο "Αρμα τοῦ Θεσπίδος ἀρχίζει τὴν παραστάσει του στὴν Κόρινθο μετὰ τὸν «Θέλο- λου» τοῦ Σαίξπηρ. Εἶνε λυπηρὸ, θέ- θαια, γιὰτι μὴ τέτοια εἰρηνιστι- κὴ καὶ ἐμπρηστικὴ τῆς καθολικώ- τερης προόδου τοῦ τόπου μας ἐ- νέργεια τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, συμπίπτει νὰ ἐγκαινιάζεται σὲ στυ- γιὰς ποῦ τὸ τηλεβόλο κροτέϊ σ' ὅ- λη σχεδὸν τὴν Εὐρώπῃ. Ὅμως αὐ- τὸ δὲν μειώνει καθόλου τὴν σημα- σία τοῦ πράγματος. Ἀντίθετα μάλιστα μέσῳ στὸν παγκόσμιον αὐ- τὸν πολεμικὸ σάλον, ἐρχεται σὰν ἕνα σάλπισμα ποῦ θυμίζει στὴν ἀν- θρωπότητα πᾶς ἡ εἰρήνην εἶνε ὁ με- γαλύτερος συντελεστής τῆς προό- δου καὶ πᾶς γιὰ τὴν προδοτῆ τῆς χώρας καὶ τῆς σημερινῆς Κυβέρ- ησεως οὔτε χρημάτων, οὔτε κόπων φείδεται.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, ποῦ μέσῳ ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν τους ἐκπα- στήν καὶ τὴν ψυχικὴν τους ἀνάτα- ση ἀναπήδησαν τὸ θέατρο μετὰ πρῶ- τῶτον τὸν Θῆσι, κηρύτταν ἐκ- τὸτε τὴν ἀλήθειαν, ποῦ κρούσαν μέ- σα τους τὰ λόγια ποῦ ἐκατοντά- δες χρόνια ἀργότερα ἀκούσθη- καν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ καθοῦτο Ναζωραίου: «Οὐκ ἐπ' ἄρτα μόνον ζήσεται ἄνθρωπος».

Τὸ σύνθημα, ἀλλὰ σαφὸ αὐ- τὸ ρητὸ κρούει μέσῳ τὴν ἐξη- γησὴν τῆς μεγαλοουρίας τοῦ ἀρ- χαιοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ὁ ἀνθρώπος γιὰ νὰ ζῆσῃ σὰν ἄνθρω- πος, καὶ νὰ δράσῃ σὰν ἄνθρωπος, καὶ νὰ δημιουργήσῃ σὰν ἄνθρω- πος, δὲν ἀρκεῖ νὰ ἰκανοποιῆ τὴς σωματικῆς του μονάχῃ ἀξιώσεως. Ὑπάρχει καὶ τὸ πνεῦμα, ἡ ψυχὴ ποῦ καὶ αὐτὰ παράλληλα πρέπει νὰ καλλιεργηθῶν καὶ νὰ τροφω- δοτηθῶν γιὰ ν' ἀποδώσῃ σὲ σημεῖο, ὡστε ὁ ἀνθρώπος νὰ δεῖ- χθῆ ἀξίως τῆς ἀποστολῆς του στὸν κόσμον. Καὶ τὸ θέατρο εἶνε ἕνα ἀ- πὸ τὰ ποῦ ἀποτελεσματικὰ μέσῳ γιὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν ἐκλέ- πτυση τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Ἐ- τοι ἡ ἀποστολὴ τοῦ «Αρματος» τοῦ Θεσπίδος, προβάλλει σὰν πρῶτῃ καὶ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, ὅταν μάλιστα πάρουμε σὰν δεδο-

ΤΟ ΑΡΜΑ ΘΕΣΠΙΔΟΣ ΞΕΚΙΝΑ

Ἄρθρο τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Α' ΑΡΜΑΤΟΣ ΘΕΣΠΙΔΟΣ Κ. Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ

Ὅταν πρὸ ἐνάμιου ἔτους ἐταξι- δευα μετὰ τὸς περιοδεύοντας θιά- σους στὴς μικρὰς πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς Γερμανίας, ἐξήλθα καὶ τὸν ἠθοποιὸν τῆς εὐτυχίας ποῦ μισοῦσαν καὶ ζῶσαν μὴ τόσο χαρούμενη καλλιτεχνικὴ ζωὴ, μὴ καὶ ἐπισκεπτόμενος τοὺς ἀπλόους καὶ καλοκαίριους κατοίκους τῶν μικρῶν πόλεων ποῦ ἀπελαμβάναν μὴ αὐτὸ τὸν τρόπο τὴν χαρὰ τοῦ θεά- τρου. Εἶδα ἀνθρώπους καὶ γρηθ- λες καὶ παιδικὰ νὰ κλαίει, εἶδα θεατὰς ἄκρια ποῦ γιὰ πρῶτῃ φορὰ ἐβλέπαν θέατρο, νὰ σηκοῦν καὶ νὰ θαδίζουν ἐκστατικοὶ μετὰ χέριαν σηκωμένα ψηλά πρὸς τὴν σκηνήν, πιστεύοντας πᾶς ἐκεῖ ἐπ' αὐτὸν εἶχε νὰ προσφέρει ἕνα ἐπιπλέον ἀποδοτῆ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐ- παρχίωτον πᾶς τὸ θέατρο εἶνε πρῶτα ἰδέα. Φορέας πολιτισμοῦ, Μορφωτικὸ σχολεῖο. Κι' ὕστερα— τελευταία, μέσῳ ψυχαγωγίας. Εἶ- νε κατὰ, ἐθέσια, αὐτό. Εἶνε σημαν- τικὴ ἐνίσχυσις τῆς ἐπαρχίας. Τὸ "Αρμα τοῦ Θεσπίδος προβάλλει σὰν ἕνα μεγάλον φορητὸν σχολεῖο μετὰ τὸς δασκάλους ὅσοι καὶ οἱ ἠθοποιοὶ του καὶ μετὰ τὸς καθηγητὰς ὅσοι οἱ ἀξίως συγγραφεῖς, ποῦ ταχτήσαν νὰ σκορπίσουν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ νὰ διαλύ- σουν τὰ πνευματικὰ σκοτάδια, ποῦ μέσῳ σ' αὐτὰ ἀσφυκτᾷ καὶ πνί- γεται, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἡ ἑλλη- νικὴ ἐπαρχία.

Ἐνα τέτοιο γεγονός τὰ «Παρα- σκηνία» εἶχαν καθήκον νὰ τὸ γιορ- τάσουν ἀντάξια μετὰ τὴν σημασίαν ποῦ κρύβει μέσῳ του. Καὶ εἶνε ὁ λόγος αὐτός ποῦ τὸ σημερινὸν τοῦ ὄφλο εἶνε ἀφιερωμένον σὸ «Αρ- μα τοῦ Θεσπίδος».

ΣΑΝ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΟ

Ἄρθρο τοῦ σκηνοθέτου τοῦ Α' ΑΡΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΣΠΙΔΟΣ Κ. ΠΕΛΟΥ ΚΑΤΣΕΛΗ

Τὰ ἀγαπᾶται «Παρασκηνία», ἀ- φερμένον τὸ φύλλο του αὐτὸ στὴν πρῶτῃ ἐμφάνισιν τοῦ «Αρμα- τος τοῦ Θεσπίδος», μετὰ τὴν ἀρ- χιτέκτοναν νὰ γράψω κατὰ. Στὴς στυ- γιὰς ὅμως αὐτὴς ποῦ περὶ τοῦ καὶ τῆς συγκίνησε, ὅπου πρόκειται νὰ ἐμφανισθῆ καὶ νὰ κηρῖθ ἕνα "Ερ- γο" τόσο τεράστιον καὶ δημιουργι- κὸ γιὰ τὴν πνευματικὴν καὶ θεατρικὴν μας ζωὴν, ποῦ χρειασθῆκε μὴ προ- παρασκευῆ μὴνῶν καὶ ἐπιτακτικὴ καὶ καταπονητικὴ δουλειά, στὴς στιγμὰς λέω αὐτὴς, σὲ κείνον ποῦ εἶχε τυγόν κῶσιον ἀπεύθυνῃ συμμετοχὴν στὴν ὀ- λὴ ἐργασία, εἶνε δύσκολον νὰ προ- φέρῃ ἢ νὰ χαράξῃ λέξεις. Τί νὰ εἰ- πῆ κανένας;

Ὅσοι δουλέψαμε γιὰ νὰ φέρου- με στὴν ἀρχὴ τῆς ἐκτέλεσεως τὸ "Ερ- γο" αὐτό, ποῦ συνέλαβε τὸ δημιου- ρικὸν ἔνθεον τὸ ρηθικέλευθον Γενι- κὸν διευθυντὸν καὶ κ. Κωστὴ Μπασι- αῖν, τὴ στιγμὴν αὐτὴν συνεχόμεστε ἀπὸ μὴ παράξενη συγκύτρωσι, ἀπὸ ἕνα Δ ε ὁ σ. θὰ ἔλεγα. Βαθύ- ρητα λέρομε ὅτι μεθασίον στὴν Κόρινθον δὲν πρόκειται νὰ κηρῖθῶν μόνον ἕμεις σὰν ἄτομα, σὰν ὑπό- στασεις καλλιτεχνικῆς, ἀλλὰ νὰ ἐκ- δηλωθῆ ἕνα νέον θεατρικὸν ὄργα- νισμὸς μετὰ τεράστια προοπτικὴ ἐ- τελλῆς, μὴ ἐκπολιτιστικὴ — θὰ εἰ- λεγα — ἐθνικὴ «παράξεν», μετὰ τὴν ἐ- λειαν.

ΘΕΣΠΙΣ ΚΑΙ ΑΡΜΑ

Ἄρθρο τοῦ Γενικοῦ Γραμματέα τοῦ Α' ΑΡΜΑΤΟΣ ΘΕΣΠΙΔΟΣ Κ. Δ. ΡΩΜΑΣ

Μὲ ρωτᾶνε: «Μὰ τί σχέση ἔχει ἡ «Δικαιοσύ- νη»; ἢ τὸ ζηλέσατε τοῦ ὀψοβρ- χίου ποῦ θούλιασε; Γιά γουρῖ;»

Θέμις!

Θέτις:

Θέσις!!

"Αχ, τί τραβᾶει ὁ δύστυχος ὁ Γραμματέας!

Δὲν ἔχει μείνει γνωστὸς του, συγ- τὸν ἀριθμὸ τῶν σημερινῶν «Παρα- σκηνίων» στὰ ἐπισκεπτήρια μου... γιὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ τοῦς περιερ- γους στὴς ἐπαρχίαι;

Τὴν φαντάζεστε τὴν κάρτα;

Δ. ΡΩΜΑΣ

Γραμματεὺς Α' ἄρματος Θεσπίδος

Γιὰ τὸν Θεσπίδα ἔλεπε «Παρα- σκηνία» ἀριθ. 70.

"Ακούστε, λοιπὸν, μὴ καὶ καλῆ, ποῖδς ἦταν ὁ Θεσπίς!

(Μὴ παρεξηγήσετε, παρακαλῶ, ὅν βρῆτε καμμιάν ὁμοιότητα σὸ Στὺλ μου μετὰ τὸν σεβαστὸν μου ἱστοριογράφον Ν. Λασκαρι- νῆν εἰς ἐπιτήδεας. Ἀλλὰ αὐτὸς ἔ- γραψε τὸ σχετικὸν ἄρθρον στὴν "Εγ- κυκλοπαίδεια!")

Ὁ Θεσπίς — λοιπὸν — ποῦ τὸν καλοῦσαν καὶ «Τραγικὸς» ἦταν ἀπὸ τοῦς πρῶτους Ἑλλήνων δραματι- κῶς ποιητὰς.

Γενηθήκε στὸ ΣΤ' αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ στὴν Ἰκαρία, κοντὰ στὸ Δόνουο. Ἐκεῖ, ποῦ πρωτοφύττω ὁ Ἰκαρος ἀμπελί.

Τὸ σύμβολον, δηλοῦσ, τῆς Διου- σιακῆς λατρείας ποῦνε καὶ ἡ φύτρα τῆς πρῶτης Ἀττικῆς τραγωδίας.

Στὸς χοροὺς τῆς ἀρχαῖου ἀττικῆς λατρείας ὁ Θεσπίς πρόσθεσε ἕνα πρόσσπον, τὸν ὑποκριτῆ, ποῦ ἀλ- λάζοντες συχνὰ κοσμοῖ καὶ μά- σκα, παριστάνει, πλαισιώνοντας, εἶ- τοι μ' ἕνα καινοῦργιον τρόπο, τὸ σὺ- νολον.

Αὐτὸ καὶ μόνον ἔβταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ κηρῖθῃ ὁ Θεσπίς τὸν τίτλον τοῦ «Θεμελιωτῆ τῆς Δραματικῆς Ποίη- σεως».

Ὅμως δὲν εἶνε ἡ μοναχὴ προσφο- ρὰ του σὸν ὀνομ τῆς Θάλασας! Τὸ ὄνομα τῆς ἀκόμα, τῆς Μάσκας, τ' ἀπαραίτητον αὐτὸ σύνεργον τῆς ἀρχαίας τραγωδίας, καθὼς καὶ τὸ... θεατρικὸ μακιγιάρισμα ποῦ πηδῶν- τας τοὺς αἰῶνας ἔσπερας, στὴν ἐ- ποχὴν τῆς ῥάμπας καὶ χυθῆκε σὺδς δρόμος μοντζουρῶντας λογιῶν — λογιῶν μοντζαρία.

Καὶ γιὰ νὰ ἐξανουρῖσασμε στὴν Ποίησιν: Ὁ Θεσπίς πρόσθεσε, ἀκό- μα, στὴν Τραγωδίαν τὸν Π ρ ὁ λ ο - γ ο καὶ τὴν Ρ ἥ σ ι (ἐθέπε "Εγ- κυκλοπαίδεια!)", συμπληρώνοντας (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

γενῆς, ἔχθρος, φίλος ποῦ νὰ μὴ τοῦ κλην καμμιάν ἐρώτησιν ἀνάλογη μετὰ τὴς παραπάνω.

Μεταξὺ μας — μίτη ὁ ὀψοφαινό- μενος εἶχε πολὺ σαφὴ γνώσιν γιὰ τὰ καθέκαστα τοῦ Μακαριτοῦ Θεσπί- η. Μ' ἄς εἰν' καλὰ ἡ "Εγκυκλοπαίδεια!"

Στὰ τελευταία, ὅμως μετὰ ὅλο ποῦ θὰ μπορούσα πιά νὰ σὰς μιλῶ 2 ὄρες μετὰ τὸ ρολοῖ γι' αὐτὸ τὸν Κό- ρινθον — ὁ χαζὸς αὐτὸς ποῦ ἔχει γίνε- ἔσπερος καὶ ἀθάνατος!

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ δημοσιεύω — μαῦ- ρο σ' ἄσπρο—:

Σήμερον εἶνε ἡ τελευταία φορὰ ποῦ διηγοῦμαι τὴν βιογραφίαν τοῦ θεατρικοῦ μας Προπτόρα!

Σκοπεύω, μάλιστα, νὰ τυπώσω

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ Α' ΑΡΜΑΤΟΣ ΘΕΣΠΙΔΟΣ

ΤΟΥ Κ. ΗΛ. ΖΙΩΓΑ, Β' Γραμματέα ΤΟΥ Α' ΑΡΜΑΤΟΣ ΘΕΣΠΙΔΟΣ

Τὸ ἔραδν τῆς προεπαραμένῃς Πέμπτης (7 τρέχ.), στὴς 8.30, κα- θὼς ἦν ἔγραψαν τὰ «Παρασκηνί- α», στὸ ἐναντὶ τῆς «Σωτηρικῆς» γήπεδο, ἔγινον ὁ ἀγίασμος καὶ τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ Α' Ἀρμα- τὸς Θεσπίδος, ποῦ ἐτίμησαν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὀριμένῃ μέ- λῃ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀπὸ χωρῆς, ἀπὸ τὴς ἐξῆ περι- πῶ, ἀρχισαν νὰ κηρύτταν οἱ προσκεκλημένοι — ἀντιπροσωπεῖ τοῦ ἴτους καὶ τοῦ κόσμου τῶν Γραμμῶν καὶ Τεχνῶν. Καὶ εἶπε, ἀπὸ τοῦ κ. Προέδρου, ποῦ ἦρδεν ἐγκύριος καὶ ἔφυγε τελευταίως, ἄ- φῶς περιεργασθῆκε μετὰ φεβερῆ περιέργειας καὶ ἐνδιαφέροντος, τὰ πάντα, ἔπος θὰ δοῖμε παρακάτω, ἔδει- ξαν πᾶς δοκιμάσαν τὴν πῆν εὐχά- ριστη ἐκπλήξιν.

Καὶ πραγματικῶς, τὸ γενικὸν θεά- μα ποῦ παρουσιάσε τὸ Α' Ἀρμα,

Τὰ μυστικά τοῦ "Αρματος"

ΠΩΣ ΣΤΗΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΛΥΝΕΤΑΙ ΟΜΙΛΕΙ Ο ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ Κ. Κ. Θ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ

Μὲ τὴν ἐκκαίριαν τοῦ νὰ ἀφιερωθῆ τοῦ- το τὸ φύλλο τῶν «Παρασκηνίων» στὴν ἱ- δρυση καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ πρώτου ἄρ-ματος τοῦ Θεσπίδος εἶχα τὴν χαρὰ νὰ γνω- ρίσω ἀπὸ κοντὰ ἕνα νέο, ἡλικιωτὸ σὲ ἐρ- γαστικότητα καὶ δημοφιλοφιλία καὶ νὰ μέ- σω ἀπὸ τὸ στόμα του, σὰν πῶ εἶδικον, τὴν λειτουργίαν τοῦ θεσπίου, λυσιμῶτος καὶ κατασκευῆς τοῦ ἄρματος.

Πρόκειται γιὰ τὸν κ. Κ. Θ. Δοξιάδη, τὸν ἀληθινὰ ἐχωριστὸν ἀρχιτέκτονα καὶ ἀνθρωπο, ποῦ ὡς τὰ τῶρα ἔχει δώσει, ποῦ ὅλα τὰ νεῖατα του πῶη πλοσία καὶ ἐρασιετικὴ δουλειά, ὡς ποῦ τὸ βερνῶ θεά-τρο Θεσσαλονικῆς κ.λ.π. Σὲ δικὸν του σκεῖον κατασκευάσθηκε καὶ τὸ ἄρμα, ἡ μηχανολογικὴ μελέτῃ τοῦ ἄρματος ἔγινε σὲ οχέδια τοῦ κ. Α. Ζαφειρίδη.

Τὸν συναντῶ στὸ γραφεῖον του. Μέσῳ σ' ἕνα κομμὸν μοντέρνον σαλόν, Ἄρρωτὸν εἶ- χῆσαν τὸ σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς μου, εἰ- γνεστάτα ποῦ ἀπατῆ τὰ ἐρωτήματα μου:

—Τὸ ὄλο ἄρμα — ἀρχίζει ὁ κ.

Ὁ κ. Π. Κατσελης

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ
 Ίδρυτής: Δ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ
 ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
 Έσοτερικόν έτησίαν Αρχ. 140
 εξαμηνίως > 70
 Γουρκίας έτησίαν Λ. Τ. 2
 Αλυπούτου > Γρ. Δ. 75
 Αμερικής > Δολλ. 5
 Δήμοι, Σωματεία, Νομικά
 Πρόσωπα έτησίως δρ. 300
 *Υπεύθυνος Συντάξας
 Θ. Ν. ΣΥΝΔΑΙΝΟΣ
 Παπαρρηγοπούλου 4

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
 μικρές σκηνές (π.χ. μονόλογος σε έργα του Σαίξπηρ) ή όπως είδατε στην 5η πράξη του «Επιθεωρητή» του Γκόγκολ, στα έγκαίνα, του άρματος, που χρησιμοποιήθηκαν οι πλατιές σκηνές.
 «Επίσης διευκολύνεται και το άνευθασμα άρχαιων τραγωδίας, γιατί εν τώ μεταξύ οι δύο πλατιές σκηνές με την κυρία, επιτρέπουν στο χορό να κινηθεί με μεγαλύτερη εύκολία και μπορούν να μπαίνουν από τα δεξιά και από τα αριστερά, οι άνθρωποι που έρχονται από την άγρια ή τους άγρους ή τη θάλασσα.
 Τι χώρο καταλαμβάνει ολόκληρο το θέατρο.
 —26Χ45 μέτρα. Μπορεί δέ να στηθεί σε πλατείες και αν πάλι αυτές συμπληπται την ίδια μέρα να χρησιμοποιούνται για άγορές, τότε στις αούλες των σχολείων. Όπως π. χ. θα γίνει στο Ναύπλιο.
 —Πόσα αυτοκίνητα χρειάζονται για τη μεταφορά του Άρματος;
 —Δεκάξη. Πέντε άπ' αυτά είναι για τη σκηνή και για τα καμαρίνια.
 —Πέντε για τους έδωστες και για την πλατεία.
 —Και τα υπόλοιπα έξη για τι χρησιμο, ποιούται;
 —Τό ένα άπ' αυτά για τις ήλεκτρικές εγκαταστάσεις. Ένα άλλο για θεατρικό ήθοποιον. Τρίτο για τα σκηνικά. Τέταρτο για τις έγ-

ΤΟ «ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΤΥΧΗ»
 Μέσα στην άτμοσφαιρα των ίσπερικών γεγονότων της εποχής μας, μεταξύ δύο ραδιοφωνικών έμφερμένων και μιας δεύτερας έκδοσεως έφημερίδων, είναι άληθινά πνευματικό ξεκούρασμα να παρακολουθή κανείς μια άρτια θεατρική παράσταση. Και μια τέτοια παράσταση, την εξαφαλίξει — άπό πάσης άπόψεως — αυτές τις ήμέρες, το Θέατρον Κοπεούλην, με τό συναρπαστικόν και ψυχαυτικό ανθρωπινό έργον του Άμερικανού συγγραφέως Κλίφορντ Ύντετς «Τό παιδί με τη χρυσή τύχη», κατά σκηνοθεσίαν του κ. Κ. Κούν. «Ο ήρωας του έργου, ο πρωτοπυλάγος Τζό Βοναπάρτης και η φίλη του Λέρνα, που προσφέρουν τους έαυτους των άνν εξαίλαστρια θυμάτα στον έρωτα του σκληρού άγώνος της σύγχρονης ζωής ζωής μιλιούν έαδειά μέσ' στην ψυχή και συνρπάζουν τους θεατάς που κατακλύζουν τό θέατρο της Λεωφόρου Πανεπιστημίου.

Παίρνοντας κ' άσ'ήν την τελευταία πληροφορία άπό τον εύγενικό μου άδελφόν, ληθ, φεύγω, σφειγγοντας τό χέρι ενός νεομο με μεγάλο ταλέντο και με ακόμη μεγαλύτερο μέλλον.

ΟΑΣΙΣ

- ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΟΥ
 1) Όρχήστρα Γ. ΜΥΡΟΓΙΑΝΝΗ
 2) Έλληνικό τραγούδι ΛΑΚΗ ΒΑΦΕΙΑ
 3) Ο ποιητής ΠΥΡΡΑΣΟΣ πρόλογος
 4) Μπαλέτο ROSNEY χορός έξεντρικ
 5) ΔΥΟ ΝΑΜΡΕΝ'S Κομικολ' Ακροβάτια
 6) ΝΙΚΟΛΕΣΚΟ — ΛΥΡΑΣ — ΝΕΖΕΡ Άδικριμένες
 7) LINDA WESTE GORDON Κουτουόκ' Ακροβάτια
 8) ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Ζονγκλέρ
 9) ERSY ANDRE et HARRY Ακροβάτια
 10) ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ — ΜΑΝΤΙΝΕΙΟΥ — ΛΑΣΚΑΡΗ Γουναίκες του 39
 11) ROSNEY Freintshen Canap
 12) ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ Λιλόναγκ - Ταμπού
 13) ΣΠΑΡΙΑΔΗΣ — ΛΑΣΚΑΡΗ Βαγγελίτσα
 14) ΠΥΡΡΑΣΟΣ Ύνευρωροανειστήριον — Μωπία
 15) ΜΗΤΣΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Λαγαριν' - Χασιά
 16) Στρατιωτική παρέλασις 5 ROSNEY
 17) ΛΑΣΚΑΡΗ — ΣΠΑΡΙΑΔΗΣ — ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ Άπορίες
 18) ΝΙΤΣΑ ΜΟΛΛΥ στα τελευταία της Σουξέ
 19) TRIO RADAL MALINO et HOLIS Άμερικανοί — Κομικολ' — Ακροβάτια
 20) Η Ισπανίς LUCIA LA BELLA
 Ο Βιρτουόζος Πιανίστας NARCISO PUJOL

καταστάσεις υγιεινής και άποσκειάς και 2 για τους ήθοποιούς. Καθώς θέλεται ύπάρχουν όδες οι άνεσεις. Είκοσι καμαρίνια, τέσσερα γραφεία για τη διοίκηση, τέσσερις είσοδοις (δύο πλατείας και δύο έξοδοι) και τέσσερα ταμεία.

ΕΔΩ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

— Στην Ιταλία τα έκει λειτουργούντα άρματα χρησιμοποιούν τον αυτόν αριθμόν αυτοκινήτων;
 — Όχι. Έμεις κατορθώσαμε να μεταφέρουμε τό άρμα με 16 αυτοκίνητα. Στην Ιταλία χρησιμοποιούνται 38 και 4 θαγόνια που μεταφέρουν τα θαρεια πράγματα, σκηνικά δηλαδή κλπ. και που προσδένονται σ' ένα ασηροδρομικό σύστημα. Έκει, θέλεται, ύπάρχουν σ' όδες τις πόλεις που έπισκεπτόνται τα άρματα ασηροδρομικές γραμμές. Έμεις κατορθώσαμε και τα σκηνικά να τα μεταφέρουμε με αυτοκίνητα και μάλιστα λιγώτερα σε αριθμό.
 — Και σε πόσες μέρες κατορθώνεται τό λύσιμο και δέσιμο του άρματος;
 — Την πρώτη φορά για να δεθεί χρειάζονται δύο μέρες. Λογαριάζετε όμως ότι ήταν πρώτη φορά που Έλληνες τεχνικοί και έργατες έγιναν να ασχοληθούν με τέτοιο έργο. Πιστεύω όμως, ή μάλλον είμαι έόθεσιος, ότι θα κατορθωθεί μετά από έξάσκηση δύο-τριών δεσμεύτων αυτή ή εργασία να γίνεται μέσα σε μια μέρα.
 — Και τό λύσιμος
 — Τό λύσιμο κατορθώνεται σε μια μέρα, παρά που —δικαιότατα έλλώστε— ο κ. Μπαστιάς λέει ότι πρέπει να γίνεται σε 4 άρες, τό έλάχιστο δηλαδή της κατορθωτής άπόδοσεως. Αν γίνει κάτι τέτοιο, και έφ' όσον οι παραστάσεις θα άργίζουν στις 8 και θα τελειώνουν στις 10, και αν άργίξει άμέσως τό λύσιμο, τότε τό πρωί της άλλης μέρας —εφ' όσον μάλιστα ή νυχτερινή εργασία δεν θα προσκόπητε σε κανένα έμπόδιο— τό άρμα θα μπορεί να φεύγει για άλλη πόλι.
 — Άκουσα με μεγάλη μου χαρά ότι όλα τα έξαρτήματα του άρματος, μηδ αυτόν των σκελετών των αυτοκινήτων έξαιρουμένων έγιναν στην Έλλάδα, πώς κατορθώθηκε ένα τόσο μεγάλο πράγμα και μάλιστα τόσο τέλεια;
 — Είπε αλήθεια ότι για πρώτη φορά στον τόπο μας, έγινε τόσο μεγάλοι σιδερένιοι σκελετοί και μάλιστα από Έλληνική Έταρεία και τόσες μεγάλες «καρροσέρια» αυτοκινήτων σε έλληνικά εργοστάσια. Γι' αυτό έχει μεγαλύτερη σημασία ή έπιτυχία της κατασκευής. Με ρωτήσατε πώς κατορθώθηκε. Ένα τέτοιο πράγμα;
 — Η έπιτυχία του όλου όφειλεται στην χρησιμοποίηση έλληνικών δυνάμεων, κ' αυτό πάλι, όφειλεται στην πίστη που είχε ο κ. Μπαστιάς στους Έλληνες τεχνικούς και στην Έλληνική Βιομηχανία.
 — Με τό δώση όλα τα μέσα και κάθε ύποστήριξη, κατορθώθηκε να γίνει σε διάστημα μόνο τριών μηνών και με έξοδα, μόνο, 1,200.000 άρχ. ολόκληρο αυτό τό θέατρο.
 — Υπάρουν σε άλλες χώρες εκτός άπό την Ιταλία άρματα τέτοιου είδους;
 — Στην Γερμανία που ήμουναι τό βρα τελευταία και πριν θέβαι άρμάξουν να δημιουργούντα πολεμικά μέτωπα κ' όχι ειρηνιστικά θεα-

Τίβω απτις υυίινε

Την περασμένη Πέμπτη άνεχώρησε για την Κόρινθο ο Γεν. Διευθυντής των Κρατικών Σημάτων, κ. Κ. Μπαστιάς, προκειμένου να παρακολουθήσει τις προετοιμασίες για τό στήσιμο του φορητού θεάτρου του Άρματος Θεσπιδος.
 — Ο κ. Μπαστιάς θα έπονέλη σημερινά άπό την Κόρινθο, για να άναχωρήσει έκ νέου αύριο όπως παραστή στην Ένωρή των παραστάσεων του Άρματος.
 — Στη Κόρινθο έρίσκονται επίσης άπό την περασμένη Πέμπτη ο Διευθυντής του Άρματος κ. Ν. Παρασκευάς με τον άρχιτέκτονα Κ. Δοξιάδη.
 — Ο θάσος με έπί κεφαλής τον σκηνοθέτη του κ. Π. Καταλιν, καθώς και τό λοιπόν Διοικητικόν προσωπικόν του Θεάτρου, θα άναχωρήσουν σημερινά τό πρωί για την Κόρινθο.
 — Κατόπιν διαταγής του έπί της Συγκοινωνίας ύπουργού κ. Νικολαΐδη, εις ούβαντα κέρων Διοικητικόν αυτοκινήτων θα έπίτρεψαν να κινήσιν αυτοί προκειμένου να μεταβή στην Κόρινθο, και τόστο λόγω μη κατακόπωσης υπενέκρινε.
 — Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξάς, καθώς και τα μέλη του Ύπουργικού Συμβουλίου θα μεταβούν αύριο μετά μεσημέρι, στη Κόρινθο, για να παρακολουθήσουν την παράσταση, επί εαίνετης άποστολής.
 — Τό Άρμα του Θεσπιδος έστάθη στην Κεντρική πλατεία της Κορίνθου, θα δέσση δέ εν ένω εκεί δέκα παραστάσεις συμπληρωματικών και των άπογευματινών.
 — Οι ήθοποιοί του Άρματος, που άναχωρήσαν χτες για την Κόρινθο άνέχον εν ένω δέ 24 από τους όποιους 16 άν-

δρες και 8 γυναίκες.
 — Τα έργα που θα παιχθούν στην Κόρινθο είναι ο «Οθέλλος» που ή αυτόν θα γίνει και ή έναρξής των παραστάσεων και ο «Ευμορος της Βενετίας» του Σαίξπηρ, ο «Επιθεωρητής του Γκόγκολ», ο «Ο μπαμπάς εκπαιδευτής» του Μελό, «Άννα Κριστίνα» του Εϋγένιου Ό' Νηλ, «Τό τραγούδι της κούνας» του Σιέρρα, «Ένας γάμος του Τούζοφ» και «Τα άρραβωνιάσματα» του κ. Δ. Μπύρη.
 — Τό «Τραγούδι της κούνας» και ο «Ένας γάμος» θα παιχθούν σε μια παράσταση.
 — Μεθ' αύριο Δευτέρα και άρα 10 π.μ. θα γίνουν στην Δραματική Σχολή του Βασιλικού Θεάτρου οι συμπληρωματικές προκριματικές έξετάσεις.
 — Ο άριθμός των ύποψηφίων μαθητών άνέρχεται σε πέντε.
 — Καθώς μάς γράφει ο άνταποκριτής μας από τάς Πάτρας, ή διάκριση του θιάσου Χαντά — Πρίνια δεν ύπηρες καθόλου όμαλή.
 — Η τελευταία παράσταση του ένω θιάσου έματώθηκε λόγω άρνήσεως των ήθοποιών του μεθ' αύριο να λάβουν μέρος σ' αυτή, έπειδή τους εκάθισσαν σημερινά ποσόν άπό τον μεθ' αύριο.
 — Οι άνωτέρω ήθοποιοί άναγκάστηκαν να φθάσουν σ' αυτό τό σημείο, εις έξέλιξη διαμαρτυρίας, γιατί ή πρωταγωνίστρια του θιάσου κ. Χαντά έλάμβανε άνεπιθύμητα κάθε βράδυ την χιλιόδρομη άμοιβή της.
 — Οι δύο τελευταίες παραστάσεις του θιάσου της κ. Άνδρεάδη με τα έργα των Μουσού και Μολιέρου ύπηρεσαν πανηγυρικές

άπό την άπομιν εισπράξεων.
 — Άπόψε πρεμιέρα στο άνωτέρω θέατρο με την γαλλική κομωδία «Βίβεν», — Ικανοποιητικώτατη και ή εισπραξία του θεάτρου Κοτοπούλη, όπου με πόση επιτυχία παιζείται τό έργο του Ύντετς «Τό παιδί με την χρυσή τύχη».
 — Στο άναμεταξύ συνεχίζονται οι δουκιές της «Ηλέκτρας» του Σοφοκλέους, που με αυτή, ως γνωστόν, θα έορτάσει τα 33 της άσιαρχικά χρόνια ή Κα Μαρίκα Κοτοπούλη.
 — Ηράν και οι δύο θιάσοι άπένετα, του κ. Φιλίππη άπό την Άλεξάνδρεια και των κ.κ. Χαντά - Πρίνας από τάς Πάτρας.
 — Η Κα Ήρω Χαντά άνεχώρησε έόδες άμέσως για τό Λαυρα Κιλλήνη.
 — Την προσεχή Τρίτη ή «Όπερέττα Προτεούσης» θα παιζή τό «Όνειρόδες Βαλς».
 — Λέγεται ότι στην «Όπερέττα Προτεούσης» θα συμμετάσχον ή Κα Πάολα Νικολάκο και ο τένορος κ. Μανιατάκης.
 — Η Έορτή του Ήθοποιού, που έπρίκει να δοθή εις τον Ίπποδρομιον του Φαίρου και είχε άνεληλη προαυριστική λόγω των τελευταίων γεγονότων, άπενευσθη όπως δοθή όριστικώς την 27ην τρέχοντος στην «Όασις» του Ζαπείου.
 — Στον κύκλο των κινηματογραφικών έργων της «Έταιρίας Α. Ζερβός», προσετή και τό τελείο άνακαινιστικό κινηματογράφος «Σπλέντιν», που θα προδάλη τον φετινό χειμώνα τα καλύτερα έίλημ.

ΑΥΓΗ
 ΝΟΥΒΕΛΛΑ ΤΗΣ ΔΑΔΟΣ
 ΜΟΝΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
 19ον

Λίγο θα στερηθώ, λίγο θα κοιτάστε κ' έπειτα θα μπορήτε να τραβήξετε μονάχοι τό δρόμο που φέρνει στ' άνερό σας.
 Και σάς Ρίνα, έχω να σάς ζητήσω μια χάρη, μια μεγάλη χάρη: Νά γίετε γυναίκα μου.
 «Δέν είμαι πλούσιος, δέν είμαι ώραίος, τό ξέρω. Μά σάς δίνω τό ζώη μου για να έξοχάστε τις καταφρόνιες, για να σηκώσετε ψηλά τό κεφάλι, για ν' άντικρύσετε την αυγή που λαχταράτε, Ρίνα...»
 Τι γέλια ήταν εκείνα που σκέπασαν τα τελευταία του λόγια.
 Γελούσαν, γελούσαν δυνατά κ' αδιόκοια ως που δάκρυσαν τα μάτια τους.
 Κι' όσο τους κύτταζε έκπληκτος και θλιμμένος, τόσο πιο πολύ δυνάμωναν τα γέλια.
 Τό Πάρη πλατεία, σαρκαστικά, του Μίμη άδύνατα γέλια ειρωνικά και της Ρίνας σά νάσταζαν σειρά κρύσταλλα.
 «Σήμερα ήσουν μοναδικός» μπόρεσε να τό πη ή Πάρη όταν άτόνησαν λίγο τα γέλια τους.
 Παραμερίζοντας τον έλαφρά, έφίγαν κ' οι τρείς.
 Δέν έφερε καμιά αντίσταση, δέν έπιθυμούσε πιά τίποτα.
 «Ένοιωθε σά να τόν είχαν άδειάσει όλόκληρον, σά να μίν ήταν πιά αυτός μέσα τό πετό του, μά ή ποιος να τόν είχε διώξει κ' έβλεπε τον εαυτό του στο χάλι του και τό έλευτελογούσε.
 Τα γέλια άνηχούσαν δυνατά, αδιόκοια, ειρωνικά, βασανιστικά ολόγυρα του.
 «Έπειτα από όσα πολλή θήκη στο έρόμο και πήνε τον καθήσομο πρής της Λεωφόρου Κηφισιάς, περπατώντας μηχανικά σάν αυτόματα.»
 Όλη έκείνη ή χαρά που είχε νοιώσει τό πρωί όλη ή χαρά που είχε νοιώσει τον ώς την ώρα που άρχισαν τα γέλια τους είχε ούβσει. Ση θέση της ή άπελπισία άπόλυτη κ' άγέλαστη κυρά είχε θρονιαστή.
 Άπ' την Ήρωδού του Άττικού και μέσ άπ' τό Ζαπείου, θήκη στις στήλες κ' άπό κ' ίσα τεκθήσε της Λεωφόρου της Ακρόπολης. Δέν άνέθηκε για τό προσκύνημα. Μήτε στάθηκε στο καφεενδάκι.
 Μέσα του δέ θρισκόταν κανάνας θεός. Μόνο μια κρύα ποδή γελαστή σκληρά, κυνηγώντας κάτι σπασίτο, κάτι που έκανε τους άλλους να γέλιαν. Μία πίκρα και τίποτε άλλο.
 Προχώρησε πρής τον Άη Δημήτηρ κ' άπό εκεί άνέθηκε γοργά στην κορφή του Φιλοτάππου.
 Ή Ήρωδούρα τό μάρμαρο που μικρός άφησε τό κορμί του να κυ-

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ
 ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
 Κατά στίχον Αρχ. 5
 Διά θεατρικά, κινηματογραφικά και καλλιτεχνικά διαφήμισεις ιδιαίτερα συμφωνία.
 Πάσα άπόδειξη εισπράξεως μη φέρουσα την ύπογραφήν του Διευθυντού και την σφραγίδα του περιοδικού είναι άκυρές.
 Προσταίμενος Κατογράφου ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΤΣΕΛΗΣ
 Δαμαρέως 4.

λά άπ' την κορφή του μαζί με τ' άλλα παιδιά και να φτάνη στο χώμα να υιώνθη τό τρυφερό χόδι του γρασιδιού στα μγκούρια και στα πόδια και στις παλάμες του, ήταν πάντα εκεί.
 Άνέθηκε και στάθηκε ένα λεπτό στην κορφή, μά δέ γύρισε τα μάτια και τό κορμί πρής της μεριά της Ακρόπολης άπ' όπου γλυστρούσε τα παλιά χρόνια.
 Άπ' την άλλη μεριά γύρισε την άπότομη, π' άντίκρυζε τό φάληρο κ' άπελπισμένους, ολιόμοιους, άπεινους τα χέρια και ρίχτηκε στο κενό.
 Κάτι παιδιά πούπαζαν κ' κοντά στο Κουκάκη, τόν είδαν να φτάνη στα πόδια τους άψυχος και μεταμένος.
 Σκόρπισαν τραυματικά κ' έφεραν έναν άσφυλιόκατα. Τόν φόρτωσαν σ' ένα ταξί και τόν πήγαν στο Νεκροτομείο.
 Άπ' τό έξέτηριό της φυλακής έμαθαν ποιάς ήταν και κάποιος ρεπόρτερ έβαλε την έδιση σε μίαν έφημερίδα μικρής κυκλοφορίας...
 Ένα φύλλο της έπεσε έπειτα άπό καιρό στα χέρια του Μίμη κ' έπό καθόν έν' άπόγιομα στη βεράντα ενός μικρού Σανατορίου στην Πεντέλη, περιμύνησαν τους άλλους δύο που θα πήγαιναν να τόν δούν κείνη τη μέρα.
 Ένα θράσύ σ' ένα γλέντι μαζί με τον Έγγλέο ποδή τότε τη Ρίνα (αυτός της είχε νοιώσει τό σπίτι στη Μαρσάεια) ένοιωσε πώς δέν τον κρατούσαν τα πόδια του πριν άκόμη βάλει γουλιά στο στόμα του.
 Την άλλη μέρα έπεσε στο κρεβάτι κ' ο γιατρός δέν έβωσε καμιά έλιπίδα. Έχει ένα σωρό πόνερα, τό στομάχι του και τό νάστρο, την καρδιά του και τη ζωή που είχε κάνει ο οργανισμός του δέν έφερε πια αντίσταση. Νά τόν πήγαιναν κάπου να πεθάνη ήσυχα.
 Οι άλλοι προσπάθησαν να τού τό κρύψουν μ' αυτός τό κατάλασε και λυπήθηκε. Τι περίμενε άπ' τη ζωή; Άς έχόταν τό μηδέν. Σέ τίποτα δέν πίστευε. Κι' ούτε κανένας θάλαγγε τό γαμύ του.
ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Ή συνέχεια.

Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΠΟΥ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΟΡΤΑΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ Ο ΑΓΙΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ

Για χάρη του Θεατρικού Μουσείου Ζωγράφου τό μαρτύριο του Άγιου Πορφύριου, ο διακεκριμένος ζωγράφος κ. Σπύρος Βασιλείου, ο γνωστός διακοσμητής του Ίερού ναού του πολιούχου των Αθηνών Άγιου Διονυσίου του Άρεοπαγίτου.
 Τό έργο αυτό του κ. Σπύρου Βασιλείου έχει ζωγραφισθή κατά τό Βυζαντινόν ύφος και είναι σύνθεσις πρωτότυπη έντελώς, άφοδ δέν μας έχει παραδοθή εικόνα παλαιά του μαρτυρίου.
 Ο Άγιος πορταίνεται με πολλή όμορφιά, και τό σύνολο του έργου με τους χρωματισμούς του είναι πραγματικά έσοχο. Την εικόνα θα την δημοσιεύσουμε σε κατοπινό φύλλο.
 Ο Άγιος Πορφύριος κατά πρόταξί του κ. Λάσκου, παλαιότερα, άνεκρήχθη πρστήτης του Σωματείου των Ήθοποιών και θε-

βαίως όπό την προστασίαν του Ιερού Πορφυρίου, ο διακεκριμένος ζωγράφος κ. Σπύρος Βασιλείου, ο γνωστός διακοσμητής του Ίερού ναού του πολιούχου των Αθηνών Άγιου Διονυσίου του Άρεοπαγίτου.
 Τό έργο αυτό του κ. Σπύρου Βασιλείου έχει ζωγραφισθή κατά τό Βυζαντινόν ύφος και είναι σύνθεσις πρωτότυπη έντελώς, άφοδ δέν μας έχει παραδοθή εικόνα παλαιά του μαρτυρίου.
 Ο Άγιος πορταίνεται με πολλή όμορφιά, και τό σύνολο του έργου με τους χρωματισμούς του είναι πραγματικά έσοχο. Την εικόνα θα την δημοσιεύσουμε σε κατοπινό φύλλο.
 Ο Άγιος Πορφύριος κατά πρόταξί του κ. Λάσκου, παλαιότερα, άνεκρήχθη πρστήτης του Σωματείου των Ήθοποιών και θε-

βαίως όπό την προστασίαν του Ιερού Πορφυρίου, ο διακεκριμένος ζωγράφος κ. Σπύρος Βασιλείου, ο γνωστός διακοσμητής του Ίερού ναού του πολιούχου των Αθηνών Άγιου Διονυσίου του Άρεοπαγίτου.
 Τό έργο αυτό του κ. Σπύρου Βασιλείου έχει ζωγραφισθή κατά τό Βυζαντινόν ύφος και είναι σύνθεσις πρωτότυπη έντελώς, άφοδ δέν μας έχει παραδοθή εικόνα παλαιά του μαρτυρίου.
 Ο Άγιος πορταίνεται με πολλή όμορφιά, και τό σύνολο του έργου με τους χρωματισμούς του είναι πραγματικά έσοχο. Την εικόνα θα την δημοσιεύσουμε σε κατοπινό φύλλο.
 Ο Άγιος Πορφύριος κατά πρόταξί του κ. Λάσκου, παλαιότερα, άνεκρήχθη πρστήτης του Σωματείου των Ήθοποιών και θε-

ΣΑΝ ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΟ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)
 νισ τις άδυναμίες και παρεξηγήσεις, μορφαίς σε μια τόσο λεπτή ελληλογική δουλειά, αυτό μάς τόνοσε και μάς έμψυχωσε, αυτό μάς πελαγοποίησε τις δυνάμεις μας, έβρίσκει την κούραση και τό άποκόμιμά μας, αγιάζοντας τόν μόχο μας.
 Άν αύριο στην Κόρινθο κάτι πετύχουμε, άπ' ότι προσπαθήσαμε, θα τό χρωσάμε στην παρουσία του Ίερού δονικού της δουλειάς μας. Και αν άκόμα δέν πετύχουμε δέν άνειρευτήκαμε, τό γεγονός και μόνον ότι σαράντα καλλιτέχνες καταπονημένοι και κουρασμένοι από διάφορες περιουδεις που έκαμαν ως τώρα στις Έλληνικές έσχαριες με τους μικροβασίλους των και που δνεύοι τους ήταν πώς να κατασταλάξουν πιά στην Άθήνα, έρχονται σήμερα να ξεκινήσουν και πάλι με νέους ένθουσιασμούς για την επαιχία, άναγεμένοι και ευτυχιμένοι, τό γεγονός και μόνον αυτό είναι βράμμη έλιπίδα ότι κάτι τό καλό, κάτι τό μέγα, θα προκύψη σύνετα. Και πώς είναι δυνατό να μίν συμβή αυτό, όταν θλήπη κανένας την ένθεη διάθεση για καλλιτεχνική εργασία, που θα έξουχιση και θα συνειδητοποιή και στην τελευταία σελτομέρεια σε μια ολόκληρη ομάδα ήθοποιών, που ως τά χτες ή άνέχεια και οι άθλιες ουθήκες της

ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΠΟΥ ΑΣΕΒΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΡΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο Γενικός Διευθυντής των Γραμμάτων και Τεχνών κ. Κ. Μπαστιάς παρακολούθησε την τιμητική του ήθοποιού κ. Κηρία, κοδ στο θέατρο Σαμαρέτη την περασμένη Δευτέρα, άντιληφθείς ότι ή μαλαρία ή Λέλη Άλεξίου, κατά την διάρκεια της παραστάσεως, άντηλάσσε μειδιότητα μετά τινος θεατού, εβρισκόμηνου στην πλατεία, άπέστειλε έγγραφον πρής όλας τας θεατρικές οργανώσεις, πρής τας όπιας ο πενήμιθος τον σκόπον του θεάτρου και την άποστολήν των ήθοποιού.
 «Σε πρής την άσεβήσσαν μαλαρίαν Έλένη Άλεξίου, ο κ. Γενικός Διευθυντής Γραμμάτων και Τεχνών άπειλει έν περιπτώσει όποροτήης να παρεμψη αυτήν εις την Ήπειρον Άδελίας, έν άνάγκη δέ και εις την δευτεροβάθμιον έπιτροπήν την έβρουσαν εις τό ύπουργείον Παιδείας, πρής παραβιωματική αυτής τιμωρίαν.
 — Κοινωνικά
 ΕΟΡΤΑΙ
 Στην εορτάζουσαν αύριον έκλεκτή μας ντιζέ Σοφία Βέμπο εύχομαι χρόνια πολλά.
 Γ. Θισθιος
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΟΥΣΤΑΜΑΝΗΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
 Δέχεται 4-8 μ.μ.
 και επί συνεντεύξει
 ΜΑΡΝΗ 5 Τηλ. 53-555

ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΠΟΥ ΑΣΕΒΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΡΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο Γενικός Διευθυντής των Γραμμάτων και Τεχνών κ. Κ. Μπαστιάς παρακολούθησε την τιμητική του ήθοποιού κ. Κηρία, κοδ στο θέατρο Σαμαρέτη την περασμένη Δευτέρα, άντιληφθείς ότι ή μαλαρία ή Λέλη Άλεξίου, κατά την διάρκεια της παραστάσεως, άντηλάσσε μειδιότητα μετά τινος θεατού, εβρισκόμηνου στην πλατεία, άπέστειλε έγγραφον πρής όλας τας θεατρικές οργανώσεις, πρής τας όπιας ο πενήμιθος τον σκόπον του θεάτρου και την άποστολήν των ήθοποιού.
 «Σε πρής την άσεβήσσαν μαλαρίαν Έλένη Άλεξίου, ο κ. Γενικός Διευθυντής Γραμμάτων και Τεχνών άπειλει έν περιπτώσει όποροτήης να παρεμψη αυτήν εις την Ήπειρον Άδελίας, έν άνάγκη δέ και εις την δευτεροβάθμιον έπιτροπήν την έβρουσαν εις τό ύπουργείον Παιδείας, πρής παραβιωματική αυτής τιμωρίαν.
 — Κοινωνικά
 ΕΟΡΤΑΙ
 Στην εορτάζουσαν αύριον έκλεκτή μας ντιζέ Σοφία Βέμπο εύχομαι χρόνια πολλά.
 Γ. Θισθιος
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΟΥΣΤΑΜΑΝΗΣ
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
 Δέχεται 4-8 μ.μ.
 και επί συνεντεύξει
 ΜΑΡΝΗ 5 Τηλ. 53-555

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
 1909-1939
 ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
 ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ
 ΚΛΙΦΟΡΝΤ ΟΝΤΕΤΣ
«ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΤΥΧΗ»
 3 ΠΡΑΞΕΙΣ - 12 ΕΙΚΟΝΕΣ
 Μετάφρασις: Α. ΚΑΛΛΕΡΓΗ
 Σκηνοθεσία: ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ
 Σκηνογραφία: ΚΙΜΩΝΟΣ ΛΑΣΚΑΡΙ
ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ, Η ΚΡΙΤΙΚΗ, ο κόσμος των διανοουμένων, ο άθλητικός κόσμος
ΟΛΟΙ
 είναι σύμφωνοι ότι: «ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΤΥΧΗ» είναι μία πρωτοφανής έπιτυχία ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
 Κάθε βράδυ: Ώρα 10,30 μ.μ. Ακρίβειδς Τας Κυριακάς, τό άπόγευμα: Ώρα 7,15 μ.μ.
 ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ: Πλατεία 50—40
 Θεωρία, κατ' άτομον (φωτέλυ) 50
 Άμφιθέατρον 30
 Έξώστις 20—10
 ΛΑ-Ι-ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ: Έσπερινά: Έκόστην Δευτέρα, Άπογευματινά: Τρίτην, Πέμπτην και Σάββατον
 Ώρα: 7,15 μ.μ. Ακρίβειδς ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ: Πλατεία και Θεωρία κατ' άτομον 30
 Άμφιθέατρον 20
 Έξώστις 10

ΑΝΔΡΕΑΔΗ
 ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
 ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
 1) Ώρα 7 μ.μ. ΛΑ'Ι-ΚΗ Α ΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ: (AVANT PREMIER)
 2) Ώρα 10.30 μ.μ. ΕΣΠΕΡΙΝΗ: ΕΠΙΣΗΜΟΣ «ΠΡΩΤΗ» της χαριτωμένης Παριζιάνικης «κομεντί» του ΖΑΚ ΝΤΕΒΑΛ.
ΒΙΒΕΤ
 σε 3 πράξεις
 Τό τελευταίον έργον της έφ' ετεινης θερινής περιόδου του Θεάτρου Άνδρεάδη.
 ΛΑ'Ι-ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑΙ ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ — ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 Δύο ταμεία έξεσφαλίσεως εισιτηρίων:
 1) Κινηματογράφος «Πάνθη Άρισθ. Τηλ. 24.305
 2) Θεάτρον Άνδρεάδη Άρ. Τηλεφ. 82.134

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Α' ΑΡΜΑ ΘΕΣΠΙΔΟΣ
 ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΩΡΑ 8 Μ. Μ.
 ΠΡΩΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ
 Παρουσία του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως και του Ύπουργικού Συμβουλίου ΣΑΙΞΠΗΡ
ΟΘΕΛΛΟΣ
 ΤΡΑΓΩΔΙΑ: ΠΡΑΞΕΙΣ 3 ΕΙΚΟΝΕΣ 12
 ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ: Κ. ΘΕΩΤΟΚΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Π. ΚΑΤΣΕΛΗΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ: Ν. ΣΩΓΡΑΦΟΥ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ: Α. ΓΕΡΑΚΗ

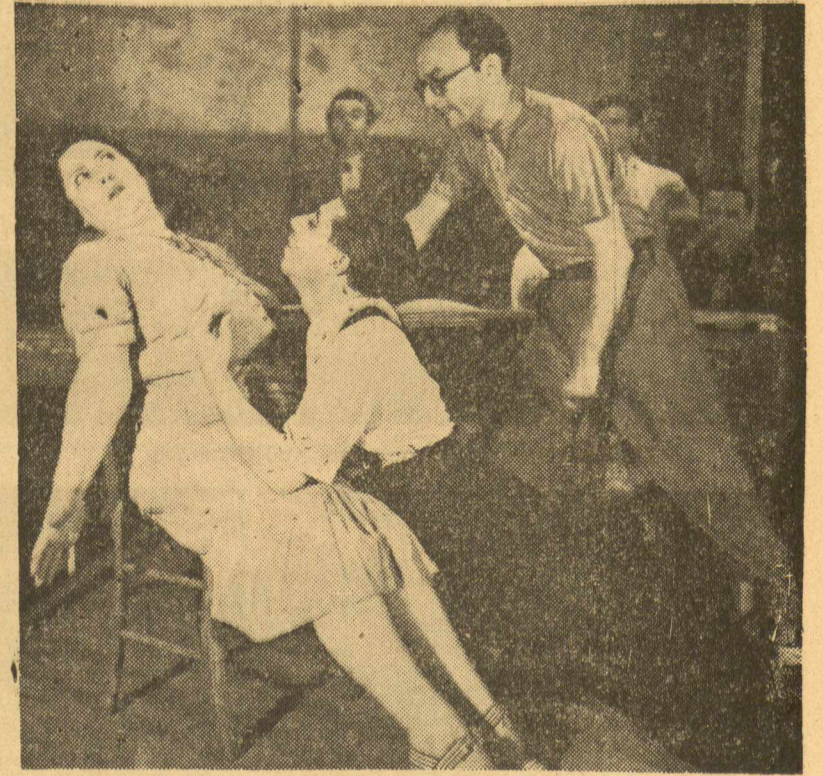
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ ΑΘΗΝΑΙ
 ΦΩΤΟ - ΟΠΤΙΚΑ έν γένει, πάσης φύσεως, φωτογραφικά μηχανά εις τιμάς εύκαρίας, films, κλπ., εμφανίσεις, έκτυπώσεις και μεγεθύνσεις καλλιτεχνικά. Ειδικός ταχνικός είναι εις την διάθεσίν σας διά πάσαν πληροφορίαν
 ΔΙΑ ΚΙΡΣΟΥΣ και ΦΛΕΒΙΤΙΔΑ: ΚΑΛΤΕΣ έλαστικές, νέας παραλαβής, έντελώς αδιόρατες, και έπίδεςμοι έλαστικοί Ideal Veipeau κλπ.
ΖΩΝΕΣ
 τά νέα κοίλα Κρύσταλλα όμματοαλιών μάρκας REX optuel, είναι τά άνωτέρα όλων και εις τιμάς άσυγκρίτως ευθηνάς.
 εις τς ΦΩΤΟ - ΟΠΤΙΚΟΝ, ΤΜΗΜΑ του

Μία σκηνή από τις δοκιμές το έργο «Ένας γάμος», του Τσέχωφ. Διακρίνεται ο κ. Χρ. Νέζερ (άνεσασμένος στο τραπέζι) και η Κα Μ. Βιστώρη - Τσαγιάννα.

Ο θίασος του Α' "Αρματος του Θέσπιος φωτογραφούμενος με τον σκηνοθέτη κ. Π. Κατσέλη και τον Γενικό Γραμματέα κ. Δ. Ρώμα.

Μία άλλη χαρακτηριστική σκηνή από τις δοκιμές του έργου «Ένας γάμος» του Τσέχωφ. Διακρίνονται: Ο κ. Π. Κατσέλης, σκηνοθέτης, δεξιά, η Κα Μ. Ρα υποπόλου και ο κ. Βάχλας

Η «ΜΑΡΙΑΝΝΑ» ΤΟΥ ΜΥΣΣΕ

Πώς την φαντάζεται ή ήθοποιός της «Γαλλικής Κωμωδίας» Κυρία ΝΤΥΣΣΑΝ

Δ' (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)
'Η σκηνή που η Έρμια στολίζει το σπίτι της, και η ακριβή που έμπιστευται στο γιο της το σκληρό δράμα που ακολουθούσε το γάμο της, χάνουν πολύ από την ανθρωπινή και ποιητική τους αλήθεια όταν παίζονται σε μία δημόσια πλατεία. Το ίδιο, η σκηνή της ζήλιας του Κλαυδίου και της αποφασιστικής όργης της Μαρίας που φτάνει μέχρι το σημείο να πετάει πλατώ καρέκλες, δεν μπορεί να έχει όλη την δύναμη παρά μονάχα αν παυθή η έ σε α σ τ ο σ π ι τ ι του Κλαυδίου και όχι στην πλατεία.

Από την τρεμερή εκείνη σκηνή, από ένα - δυο μήνες ίσως, μαρτυρείται, λυώνει για τον Όκτάβιο. Την καιεί ο πυρετός. Είναι νικημένη, τσακισμένη. Στην τελευταία της σκηνή η Μαρριάννα είναι σαν τη Φαίδρα στην εισοδό της. Εκείνη η τόσο έμμηλητική οσπαινει ή τόση περιφάνη ταπεινώνεται, ή τόσο έγωιστρια ξεχνιέται. Ο Όκτάβιος, σ' όλο αυτό το διάστημα μιλάει άνεπακοπα στον εαυτό του για τον Τάβλιο, ενώ η Μαρριάννα περιμένει την παραμικρότερη ευκαιρία να του μιλήσει για κείνον. Αυτός όμως δεν φαίνεται να την προσέχει. Και πρέπει να φθάσει Ο Όκτάβιος σε μία έκρηξη απελπισίας: «Αντί έρωτα και φίλων, ή θέσι μου άδεισους πάνω στη γή» που κάνει την Μαρριάννα να δηλολογήσει, να παρακαλέσει: «Μά όχι και στην καρδιά μου, Όκτάβιε, γιατί λες αντί έρωτα;» για να την άκούση επί τέλους ο Όκτάβιος.

Και έπειτα σκοντάφουμε άπάνω σε πραγματικές άδυναμίες, σε προσθητικά ψέματα, προσπαθώντας να «εκκολλήσουμε» τεχνητά όπως το κάκιμο, τον τελευταίο διάλογο της Μαρριάννας και του Όκτάβιου στο ίδιο μέρος όπου δολοφονήθηκε ο Τάβλιο και σε στιγμές που ακολουθούσε άμέσως το στενό του συγκολλητήρι.

Φαίνεται σαν νάβρεχται εκείνη τη στιγμή πάνω στη γή και τότε της πετά έκείνη την φτωχή φρασούλα, την τόσο τρομερή όμοια: «Δέ σ' άγαπάω, Μαρριάννα, ο Τάβλιο σ' άγαπούσε» που μ' αυτήν κλείνει ή αύλακα.

Είπε ευκολο για τον Όκτάβιο να περιγράψει έτσι άπομπα από μη μανία «ης έκδικήσας σ' να παραπονησικό έλεγχο. Μά είναι άκόμο χειρότερο για τη Μαρριάννα από το χαροκτήρας της ήρσιεται επί της τελευταίας παρερηγημένης. Η Μαρριάννα φαίνεται άπαισία και το κενό της της κατατάξ πιά κυνισμός άν εξακολουθή τις έρωτικές έκδηλώσεις της στον Όκτάβιο τη στιγμή άκριβώς που ή δική της απειροσκεία θανάτωσε τον Τάβλιο.

Αντίθετα όμως άς φαντασθούμε την τελευταία σκηνή άπομωμένη με το κλεισμό των θεουδώνων γκριζών ρ ι ν τ ώ που χρησιμοποιούνται στα άλλα έργα του Μυσσε. Η Μαρριάννα είναι προσφθάνει ν' άλληγή φόρμα και ο Όκτάβιος ρίχνει ένα μανδύο πάνω από το φατωχτερό του κοστούμι. Αυτό είναι άκρως για να μορφή να ξεχώρη την όρμητικότητα του χαρακτήρα του και να παρασφύρη από τόν έλεγενακό ρυθμό του Τάβλιου, που τόν έχει κυριέσει κι' αυτόν με τη σειρά του. Όσο για τη Μαρριάννα ή φρίκη του θανάτου που πέραςε τόσο κοντά της, έχει άλλζω. Ή σε έλλρηστη φλόγα τη μικρή σπείρα που είχε άρχισει ν' ανάγει με τα της.

Αντιγρή μέσα μας όπως ένα μουσικό άτέλειστο άκρό. Έρχονται τότε στο νοΐ τα λόγια που ή κομμοσά Γιστόκα έλεπε στο Χορπίν: «Η ζωή είναι μία μεγάλη παραφάνια και συλλογιέται κανείς τά άπομωχημένα περιπαιμένα, την τύχη που περιμένει την Μαρριάννα. Η Μαρριάννα έδχη έρωτική, ο Όκτάβιος δέ έξακολουθώ τις ποινιές του. Μά μέρα ή την άλλη θα συναντηθούν και τότε θα την πάρη κι' έκείνος στην άγκαλιά του ύστερα από τόσους, άλλους, άνδρες. Και ίσως έδρψιμους μίαν ώμορηή νόκα, ύπονος λεί ο Ντεζινέ. Όταν όμως ή Μαρριάννα νομίζοντας πως έθανάτηκε τον έρωτα της μέσα σ' αυτή τη φλογερή ήθνη, θα έπιχερήσει ένα χαμόγελο ή μία γλυκεία κούβηση, τότε ο Όκτάβιος θα ξεσάσει το άγκάλιαμά του κούρασμένο, σκληρό, και ή τρομερή έκείνη φράσις θ' άνέβη στα χείλη του και θα χτυπήσει στ' αυτή της Μαρριάννας σαν πένθιμο καμπανόκρουσμα.» (Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ II Η ΕΠΙΔΡΑΣΙ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

Μελέτη σε 4 μέρη του κ. ΦΩΤΟΥ ΠΟΦΥΛΛΗ

ΜΕΡΟΣ Γ'.
Με το πρώτο προσεχτικό αντίκρισμα του σημερινού Έλληνικού θεάτρου έπέμπετο καθαρά πως αυτό δεν είναι αυτόνομο και πως δεν έχει καθαρά δικό του χρώμα, καθαρά δική του ύπαρξη.
Σιγνά θέβιας γίνονται προσπάθειες για τη δημιουργία θεάτρου καθαρά Νεοελληνικού. Και σε περιεργά χρόνια γίνανε διλογόρμιες και οπαμωδικές προσπάθειες με τέτοιο σκοπό, χωρίς σημενικά άποτελέσματα. Και τελευταία έφθασε την προσπάθεια της «Νέας Δραματικής Σχολής» της Αθήνας, που δέχεται τον αυθορμητισμό και την παράδοση και προσπαθεί να δώσει λύση για την δημιουργία άγνης νεοελληνικής θεατρικής τέχνης.
Μά άκόμο δεν έχει δημιουργηθή καθαρά Νεοελληνικό θέατρο.
ΙΑ'
*Ας ίδουμε όμως πως έδημιουργήθηκε το σημερινό μας θέατρο. Από τον δον ν. Χ. αιώνα έπαψε να ύπαρξη Έλληνόφωνο θέατρο στην Αθήνα. Και ενάντιο τέτοιο θέατρο το 1835. Ήταν ένα συνδεδεμένο παράπηγμα, όπου έπαίεζαν έ πρώτος Νεοελληνικός Αθηναϊκός θίασος τα θράβια 14 μινών. Αξιοιότατες προσοχής είναι ότι

ΘΕΣΠΙΣ ΚΑΙ ΑΡΜΑ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδας)
έτσι την τελειωτική, σκεδόν μορφή της τραγωδίας.
Τόσο, άλλοις, νεωτεριστική ήταν ή Διδασκαλία του που ο Σέλωνας τη θεώρησε... γεμάτη ήθικους κινδύνους!
Γι' αυτό μονάχα κατά την έξορία του Σέλωνα μόρρεσε το καινούργιο είδος να επικρατήσει και ο Θεσπίς να βραβευθή κίβλας στους νεοσυστατούς τότες στην Αθήνα Δραματικούς άνδρες.
Όμως όλα τά παραπάνω δέ θέταν άρκεία για να προσέησον σήμερα ένα τόσο μεγάλο κίωμα περιεργίας γύρω από τ' όνομα του!
Υπάρχει και κάτι άλλο:
Φαίνεται πως ο Θεσπίς φέρτασε κάποτε όλα τα τ' όνομα σ' ένα κάρρο («Αρμα») και άρχισε να τριγυρίζει τους Δήμους της Αττικής, διδάσκοντας ή «Νεωτεριστική Μορφή» της Τραγωδίας.
Τό όπ' άριθ. 1 αυτό μουλοκί της Ιστορίας είχε, φυσικά, για φίλο του τ' όνομα του Διευθυντή του. Ήταν δηλαδή: Τό πρώτο «Αρμα του Θεσπίου»!
— Ούφ!! Τελέωσα!

Μάθατε, λοιπόν, το μουσικό και έβχηκε άπάντησι στις άποριες που τόμο μ' είχαν ζαλίσει τελευταία. Μεταξύ μας, τώρα, όλες οι παραπάνω πληροφορίες (βλ. Έγκυκλοπαιδεία!) είναι λιγάκι μυθολογικές!
Ένα μονάχα είναι σίγουρο: Ο Θεσπίς ήτανε σπουδαίος δραματικός ποιητής (σάβονται μέχρι σήμερα 5 έργα του) και δάσκαλος του τραγικού Φρόνιου.
Όπως και νάχη όμως το παθια, έπειθε κάποιος βίγας φοιτά διδάσκον άπάντιέται, κάποια σχέση έδχε, στον καιρό του, ο Θεσπίς με δραματικούς γυρολόγους για να τον έξωνομε τόσους αιώνας ο μουλοκίτς έβη τον Αη Νικόλαο ο ναυτικού και οι πυροβολήτες την Άγία Βαρβάρα!

Και για να τελειώνουμε με τον Προπάτορα δέ όσα πω κι' ένα μουσικό, μά κακογλωσσία της έποχής, που (δixας άλλο για γούρι) παραλεχθήσε στο σχετικό άρθρο του λεκικού: Φαίνεται πως ή ύπαυχή που έλαβε ο Θεσπίς στην Έλληνική έπαρχία θύμισε τους κλασσικούς έκείνους στίχους του Γκαίτε

Ο ένδοξος λόγος του "Αρματος Θεσπίου" κ. Κ. Γεράκλις

νά όσα μιλώσα λίγο για την έργασια του Γραμματέα ενός σημερινού θίασου:
Θάβλα, φυσικά, να μπορούσα να όσα θεάσωσα ότι προσθέτει διάφορα πράγματα στο χορό, πως καλύτερέις καθμερινά και μεθοδικά την σύγχρονη θεατρική τέχνη και διάφορα τέτοια που να θυμίζουν λίγο τη θρασί του μακαρίτη Θεσπίου.
Αυτογώς ή ελκρινεία μου, που δέ όσα έκρυψε μήτε καν τις έμποδόνους με το προγόνου μ' έμποδίζει να όσα διηγηθώ τέτοια παραμύθια!
Μιάς και μάθατε όμως τόσα για τον Θεσπίδα μήπως κατά τύχη γνωρίζετε κι' όλας τόν Στέλιου:
Όχι!
Ε, λοιπόν, ούτε γώ! Κι' όμως έγω μονογραφίσει άπειρες έντολές μ' αυτόν τον Κύριο!

Πρόκειται για κατασκευαστή κλειδίον άστοκίητου!
Αλλά άς έινε... Ξερέτε τί θα ήη «κουραστή» και τί «σθανάς; Μή σπάνε το κεφάλι σας, άπουόσταται: διάφοροι τύποι πριονιού.
Όλα τά παραπάνω κ' άλλα τόσα δεν μπορούν να θαλώσουν μίαν άλήθεια.
Και ή αλήθεια είναι: Πώς όλοι μας μογθαίμε και άρπαχίμε για μία καινούργια, για μία παραγωγική ένθεση.
Γιά κάτι που δέ μπορεί παρά να προσέη στον πολιτισμό της χώρας.
Εγυένεστερη και πιο ανθρωπιστική δουλειά δεν θα μπορούσε να έρθη.

Διαβώσεις σε διάφορα έντυπα που τά λάθη τους έχουν κάποια συγγένεια με την Λερνιά Άγδα. Γενικές δοκιμές που τελειώνουν στις 5 το πρωί με τη συμπληρωμή φράσι του σκηνοθέτη: «Τό Σάββατο πάμ τελενάρια, παιδιά, δεν πήγαμε καλά!»
Όλα τά παραπάνω πασταλισμένα με τ' άτακίπερο μιάς άμερικάνικης βίας.
Και τό που εύχάριστο άπ' όλα: Η κολεκτική πεποιθήσι που έχει ο δημιουργός και μεγάλος έμψυχωτής της όλης ιδέας Κωστής Μπαστιάς, για την ταχυδακτυλουργική Ικανότητα του Γραμματέα!!
Πεποιθήσι που σε στιγμές άπογοήτευσης δημιουργεί σκηνές που θυμίζουν λίγο τη θρασί του μακαρίτη Θεσπίου.
Αυτογώς ή ελκρινεία μου, που δέ όσα έκρυψε μήτε καν τις έμποδόνους με το προγόνου μ' έμποδίζει να όσα διηγηθώ τέτοια παραμύθια!

Μιάς και μάθατε όμως τόσα για τον Θεσπίδα μήπως κατά τύχη γνωρίζετε κι' όλας τόν Στέλιου:
Όχι!
Ε, λοιπόν, ούτε γώ! Κι' όμως έγω μονογραφίσει άπειρες έντολές μ' αυτόν τον Κύριο!

Πρόκειται για κατασκευαστή κλειδίον άστοκίητου!
Αλλά άς έινε... Ξερέτε τί θα ήη «κουραστή» και τί «σθανάς; Μή σπάνε το κεφάλι σας, άπουόσταται: διάφοροι τύποι πριονιού.
Όλα τά παραπάνω κ' άλλα τόσα δεν μπορούν να θαλώσουν μίαν άλήθεια.
Και ή αλήθεια είναι: Πώς όλοι μας μογθαίμε και άρπαχίμε για μία καινούργια, για μία παραγωγική ένθεση.
Γιά κάτι που δέ μπορεί παρά να προσέη στον πολιτισμό της χώρας.
Εγυένεστερη και πιο ανθρωπιστική δουλειά δεν θα μπορούσε να έρθη.

Τò δεατρικό έργο ΕΝΑ ΣΚΟΠΟ ΕΧΕΙ νά ΕΙΝΕ ΘΕΑΤΡΟ

Δύο άρθρα του σκηνογράφου κ. Γ. ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗ

Β' (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)
Κι' έχουν οι δύο αυτοί παράγοντες την δύναμη να υποβάλουν στις κατάστασεις στο κοινό.
Με τον τρόπο που χίτρεται ένα δαιμόνιο στη σκηνή ή ράβεται ένα κοστούμι, με τον διαφορετικό τρόπο του «στηρίματος» του πρώτου ή με την εχερησιτή ποιότητα ύφάματος που μεταχειρίζεται ο κουστομέρης για το δεύτερο, με το χρώμα του τοίχου, με την πολυχρωμία ή τά πλούσια κεντήματα, δίδεται κάθε φορά μία έννοια για το περιβάλλον και τους ανθρώπους.
Αν όλ' αυτά, ή μάσκα, ή κοστούμι, το σκηνικό, τά έπιπλα, είναι αυτό που σαστά κάταφρασι όν ύπεύθυνοι να προσαρμόσουν στο πνεύμα το βαθύτερο που ο δραματογράφος μεταχειρίστηκε στο έργο του, άν πέτυχαν με ότι παρουσίασαν να ξεωτερικέψουν το κρυμμένο νόημα του κειμένου, τότε μπορούμε να τους πούμε αξίους τεχνίτες! Κι' ο μόνος έπαυσις του τέχνη άκριβώς, ή μόνη έπιβράβευση της καλλιτεχνικής τους συμβολής θάνη ή άναγνώστης, θάνη το να πάρη ο καθένας άπ' αυτούς τον τίτλο του έρμηνευτή, του ένδιάμεσου σταθμού από τον συγγραφέα ές τον θεατή του τελευταίου εξώστη.
Αν όμως, από άρρονησία είτε από έλλειψη έκείνου του χαρισματος που συνήθισαμε να όνομάζουμε ταλέντο, δεν καταφέρουν μόλις άνολή το κόκκινο θελοόδο της αίσθησης, να δώσουν με το κοστούμι ή το σκηνικό στο θεατή να καταλάβη πως είναι ο χαρακτήρας του ήρωα που τώρα δά μιλεί, ποιά ή ψυχική κατάσταση του άλλου που στήνει λίγο παρακάτω, ή σε τί ένθεση στή διεξάγεται το έργο ή ύπόθεση, τότε χίλιες φορές καλύτερα, σύντομα ν' άπομακρυνθούμε κι' έδω από το θέατρο.
Αν ή δύναμή τους δεν είναι άρκή για να δολοκληρώσουν την έργο πουχουν αναλάβει τότε είναι πρότερο, το κείμενο ν' άπαργεθώ ή μπροστά σ' ένα μονόχρωμο ριντό. Είναι το μόνο εύκολο, από άγαυοιό της δύναμη αυτής κακοποής να γνη, από βοθητική παράγων, παράγοντας καταστροφής.
Είπε προτιμότερο να μην ύπαρξη στη σκηνή ούτε το δίχως έμνευ

του, έχει θετική και θεβιας κάκιστη έπίδραση στο κοινωνικό μας σύνολο.
Οι θεατές, που θέλουν ή έβλεπουν συχνά κι' εξακολουθητικά έπιπλάες και κακές φάσεις, και που είναι οι περισσότεροι άνθρωποι χωρίς στερη έμρσηση, γίνονται σιγά - σιγά έπιπλάει και άνεμώσιςτοι. Αν' αυτό και από άλλες ανάλογες διδασκαλίες δημιουργείται συχνά το άπογοητευτικό θέαμα ανθρώπων - πρό πάντων Αθηναίων - που άνακατεύονται σε σθεραές συζητήσεις έβιες πολλές προσοχής για να πετάδουν ένα καλαμπούρι ή μία άρλουμοσειδή άνοησία, που την πιστεύουν πως είναι πνεύμα... Και γενικά ή σκηνή του θεατή παίρνει πάντα ρηχό και άνόητο δρόμο με τη συνεχή πνευματική τροφή της έπιπλάεις φάσεως.
*Επειτα οι παραστάσεις του Γαλλικού δράματος, που ήσαν αγνώστατα στα περασμένα χρόνια, του δράματος με τις μοιχείες και τις άλλες κοινωνικές πληγές του, του δράματος που φαίνεται να νάχη δρόμο να διαλύη την οικογένεια, χωρίς να φέρη και κάποιο αντίσάθιμο αυτής της καταστροφής, οι παραστάσεις αυτές έβιες έβιες καταστροφική και αλαχρότατη έπίδραση στο κοινό μας. Έχει κάμει το θεατή - πρό πάντων τόν πίο άμόρρωτο - να θεωρή σιστός και φυσικός τόσους έκφυλισμούς και τόσες άνηθικότητες. Γι' αυτό και το ζένο δράμα, πλάι στην έβνη φάρα, έφερε καταστροφές στο κοινωνικό μας σύνολο.
ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Τό Δ' και τελευταίο μέρος.

ΤΟ ΑΡΜΑ ΤΟΥ ΘΕΣΠΙΔΟΣ

Τὰ εϋδυμα Παρασκήνια

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩΝ»

Ο ΘΙΣΒΙΟΣ ΑΝΕΡΧΕΤΑΙ ΜΕ ΠΗΓΑΣΣΟ ΣΤΟΝ ΑΡΗ ΚΙ' ΗΘΟΠΙΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΑΜΕΣΩΣ ΞΕΜΠΑΡΚΑΡΕΙ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΕΥ... ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ
Στους φίλους μας, ως ειδήσιαι, περιλήψην όφειλο, των πρώτων έντυπώσεων, του ταξιδιού στον "Αρη μά στην περίπτωση αυτήν, ός πάρουνε το φύλλο, το πρώτο, για να δγάλουμε κι' έμεϊς κἀνα... Τρι άρι!

Ένα παλιό κατάλογο κατόπιν ξεφυλλίζω, το φάγω μετά προσοχής και τό ξανακαλίζω, όόσούτ' βρίσκω ψάχνοντας τά φύλλα στην άράδα μίαν γνωστήν εις όλους πρό τριετίας ήδη συγγραφική διάδα...

σκεφθήκαμε καλά μήπως αυτός ο συγγραφέας που δράμα πριν έπούλα μας φέρη στον πλανήτη μας καμιά... «Προσφυγο...» και δούμε τους Άρειανούς με τον καιρό δυστόχους άφού... ταγκό θα τραγουδούν με τού Σαββίδη στίχους.

Πλήν, φεΐ! δέν καταλήξαμε σε συμφωνία πάλι κι' άπ' την άρχην άρχισαμε να σπάμε τό κεράλι. Πολλούς άπαριθμήσαμε συγχρόνους συγγραφείς...

(Τη συνέχεια και πάλι εις την έκδοσι την άλλην).
Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ Α' ΑΡΜΑΤΟΣ ΘΕΣΠΙΔΟΣ

ΤΟΥ Α' ΑΡΜΑΤΟΣ ΘΕΣΠΙΔΟΣ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)
Ο Γενικός Διευθυντής των Κρατικών Σκηνών κ. Κωστής Μπασιζής, άκούραστες πάντες, έμφανίσθηκε λίγη ώρα πριν άπό την Έναρξη της σεσημής τελετής, κι' άφού έδωσαν όδηγίες κτλ., πήδησε στο αύτιοκίνητό του κι' έφυγε, για να ξαναεπιστρέψη άργότερα, μαζί με τον κ. Πρόεδρο.

Σκηνών, γέννησε τό παράξενο ένεινε συνάκτισμα πού δεκίμαζε κανείς, όταν περιμένη κάτι πού λαχταράς να δη.
Η κόκκινη φλογάτη αύλική άνέβηκε άμέσως, και ει ήθελεϊ τεύ Α' Αρματος, έδίδαν τις δυό τελευταίες πράξεις της περιφημής κωμωδίας-άστύρας ό «Επιθεωρητής» τού Γκόγκολ — και τό θεάμα τούτο, μελετημένο και φροντισμένο σ' όλες του τις λεπτομέρειες, άρσε στο διάλαχτό κόσμο των καλεσμένων πού καταχειροκρέτησαν τους έντελεστάς.

Στό μεταξύ, ή κίνηση γύρω και μέσα στο στήμένο θέατρο, άρχισε να παίρνη ένα χαρακτηρισμό πνευματικό. Κι' άν τό θεάμα άπ' έξω κινητό, πρεζεντούσε στέν καβέλα, μίαν ευχάριστη έκπληξη, αύτη πελλαπλασιάζεταν αύτιόματι, μέλις βρίσκονταν κανείς μέσα, στην πλατεία τού θεάτρου.

Όταν ξανάπεσαν ή αύλική, ό χαλκότερος Κυβερνήτης, άφού εύχρίστηκε για συνεχήρη, έλεγε, και πρώτα - πρώτα τέν κύριο δημιοεργό αύτού τού θεάματος, τέν Κωστή Μπασιζή, έφράζοντας τίν διακαμώ τό για έτι άρξια ενδύματα, και ει προεκκλήμενη, μ' έτι κεφαλή των ίδιων, περιήλθαν έλες τις γυνίκες τού Αρματος — τα κεραινία των ήθελοϊν, ή κηνη, τό αύτιοκίνητο — παρκαγώ ήλεκτρικού ρεύματος, και τά λεπία αύτιοκίνητα, συνδιαλεγόμενες ό κ. Πρόεδρος με τούς κριμείους, ζητόντας με άδιάπτωτο ενδιαφέρον, πληροφωρίες, για τό κάδε τι.

Φανταζόητε μιά σύγχρονη διμύλη πού στήνεται μέσα σε λίγες ώρες, με εύρύχωρη σκηνή, με δικά της φωτισμό, με έξόστει, με πλατεία μεγάλη πού στελίζου κερμαία και άναπαύσιμα καθίσματα. Ένα δέσος, χιλίων δέσεων, με εύρύχωρους διάδρομους, πού να παρέρχη την έντύπωση τού χρισμένου μόνιμου — κι' όμως αύτό να γίνεται ένα σωρό τεμάχια, πού φορτωμένα στα είδικά 16 αύτιοκίνητα, να μεταφέρονται άπου ύπάρχει ένός άνάλογες χώρες. Δηλαδή, παν τού!

Και ύπάρχον τούτοις πειρασμαί για να προκληθή ή περιέργεια τού καθενός, άφού τό θεάμα τούτο, τελετήτα στο είδος του, λειτουργήσε ώσάν να έπρόκειτο για μιά ταχτική κωμωδική παράσταση.
Όλα ήσαν στη θέση των — ει τεμαί, ει τζιζιζέται, τί διαφωτιστικά δισκώλλα, ός και τά πελυταί τριφύλλα προγράμματα τού «Επιθεωρητή» πού κυκλοφόρησαν άνάμεσα στούς καλεσμένους.

Κατόπιν ό διευθυντής τού Α' Αρματος κ. Ν. Παρκασιεύς, με λόγια άπλά, έξέφρασε, έκ μέρους Έλλών των Έλλήνων ήθελοϊν, την εύγνωμοσύνην τους προς τέν Έθνικό Κυβερνήτη, πού άκτα την πελυτάρχη αύτη περίοδο πού περνοίμε, πιστός στις άδαντατες πνευματικές παρρόδοσις αύτης της γής, έρενοφωρνού με τά έργα της Γέννησης, πός ή Έλλάδα ή σημερινή, έπος ή Αρκαία, έρθε πάλι τό όρμη της άδαντατης πνευματικής δημιοεργίας.

Η λαμπρή αύτη τελετή πού θα μείνη ίστορική μέσα στην εξέλιξη τού νεοελληνικού θεάτρου, άπέδειξε μεταξύ άλλων, τί μπορεί να γίνει όταν ύπάρχη άγάπη και πίστις, και άνθρώποι πού ζούν αύτά τά αιδώματα...
Άρχα στις 10, έφυγαν οι καλεσμένοι, με τις πιό άρξιας έντυπώσις, και τούρα τό άρμα πού ήδη βρίσκιεται μικρού μας κάπος, στην Κερίνη, έτοιμάζεται για την κύριική πρώτη πανηγυρική του έμφάνιση.

Τώρα, άπ' έδώ κι' έμπρός, ή ελληνική επαρχία χωρίς σ' αύτη την έξοκία έμπνευση τού Κωστή Μπασιζή πού έγινε άρξια πραγματικότητα, άδέρη σε άμνη επίκαινοϊν με την Τέχνη. Πείος μπορεί να ύπελγειν άπό τούρα, την έπωδύητε τεραστία έκπαιττική επίδραση αύτου τού γενεονότου; Αλλά ός δειμή, με δύο λόγια, τί είναι αύτό τό Αρμα τού Θεσπίδος.

Και ύπάρχον τούτοις πειρασμαί για να προκληθή ή περιέργεια τού καθενός, άφού τό θεάμα τούτο, τελετήτα στο είδος του, λειτουργήσε ώσάν να έπρόκειτο για μιά ταχτική κωμωδική παράσταση.
Όλα ήσαν στη θέση των — ει τεμαί, ει τζιζιζέται, τί διαφωτιστικά δισκώλλα, ός και τά πελυταί τριφύλλα προγράμματα τού «Επιθεωρητή» πού κυκλοφόρησαν άνάμεσα στούς καλεσμένους.

Ό πρώτος κέμες, άκούει για πρώτη φορά τόνου τε τραγικού ποιητή Θεσπίδος — κι' όμως, δέν πρόκειται, παρά για έναν Έλληνα τού παλιού καιρού (όος αϊώννας π. Χ.), πού είχε ένα μεγάλο πάθος για την τέχνη τού Διενύσου, άφού συνέλαβε και πραγματοποιήσε αύτό έδώ τό άξυπνότερο σχέδιο: φέρτανε σ' ένα άμάξι τούς ήθελοϊν του, τά προσωπεία, τούς κεδόνους και τάλλα, τό ίδιο πρωτόγονο και νέα πάντσει μέσα της θεατρικής τέχνης, και περιεδόνοντας τούς Άημούς και τις πόλεις της τότε Έλλάδος, έφερνε προς έλευς τούς κειτικούς αύτης της γής τη μεγάλη χαρά πού προσ-

Ό γνώριμος κρέτες τού «τυμπάνου», μετά τά ρυθμιαία χειροεργήματα πού έκαλύψαν τό λέγο τού Γενικού Διευθυντού των Κρατικών

Θεατρικά Ανέκδοτα (ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΟΥ)

Κάποιος ήθοποιός, πού ή γυναίκα του είχε άμέτρητους έραστές, έλεγε στον Τρισιάν Μπερνάρ για τό μωφό τό:
—Έρετε πός άρχισε να μιλή ό μικρούλης μου; Χτες θράδν με κούταζε καλά και με φώναζε μπαμπά.
Και ό θυμόσοφος συγγραφέας άπήνησε:
—Είπε πολύ μικρό τό καύμένο και... δέ έφέρει...

Ό Σαρδού διηγείται την αυμύλιση της θέλας της Σάρας Μπερνάρ με τη μάνα της, στην κληνη τού θανάτου της πρώτης:
—Ό παπάς μου έπτε να σε συχωρήσω.
—Όστε με συχωρείς;
—Νάι, γκαμψά!

Ένα μικρό θεατράκι επαρχιακό της Γαλλίας έπαίζαν τόν «Οράς»...
Μιά χαριάτισσα θέλοντας τόν γέρο να μπαίρη στη σκηνή φώναξε:
—Παναγία μου! Γιατί τόν θάζουνε να παίρη πιά σ' αύτη την ήλικία τόν άνθρώπο!

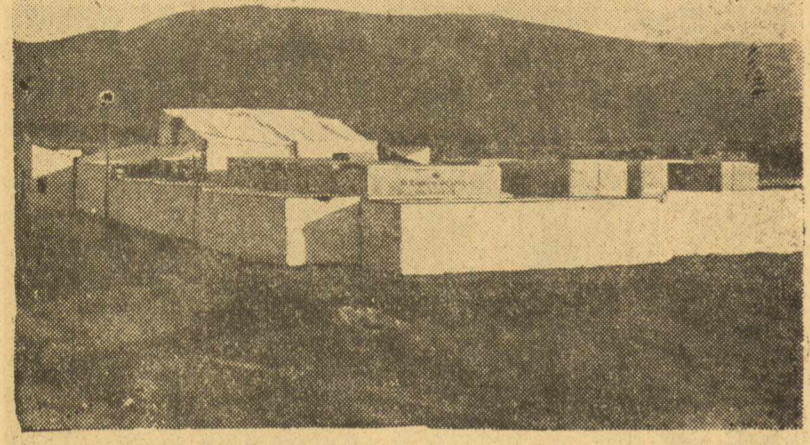
Ένας νέος ήθοποιός έπτε κάποτε στον συγγραφέα Γεώργιο Φενύτ:
—Έχω μιά ιδέα στο κεφάλι, όχτώ μέρες τώρα...
—Η καμμένη, πόσο θα στενοχωριέται δλομόναχη έκει μέσα! Απήνησε ό συγγραφέας.

Όταν ογκώθηκε, ό μαέστρος την έπλησίασε και της έπτε με τό λεπτό του ειρωνικό χαμόγελο:
—Τραγούδησε περίφημα, παιδί μου. Μά... ποιαού ήσαν αύτά τά κομμάτια;
—Όταν ογκώθηκε, ό μαέστρος την έπλησίασε και της έπτε με τό λεπτό του ειρωνικό χαμόγελο:
—Τραγούδησε περίφημα, παιδί μου. Μά... ποιαού ήσαν αύτά τά κομμάτια;
—Όταν ογκώθηκε, ό μαέστρος την έπλησίασε και της έπτε με τό λεπτό του ειρωνικό χαμόγελο:
—Τραγούδησε περίφημα, παιδί μου. Μά... ποιαού ήσαν αύτά τά κομμάτια;

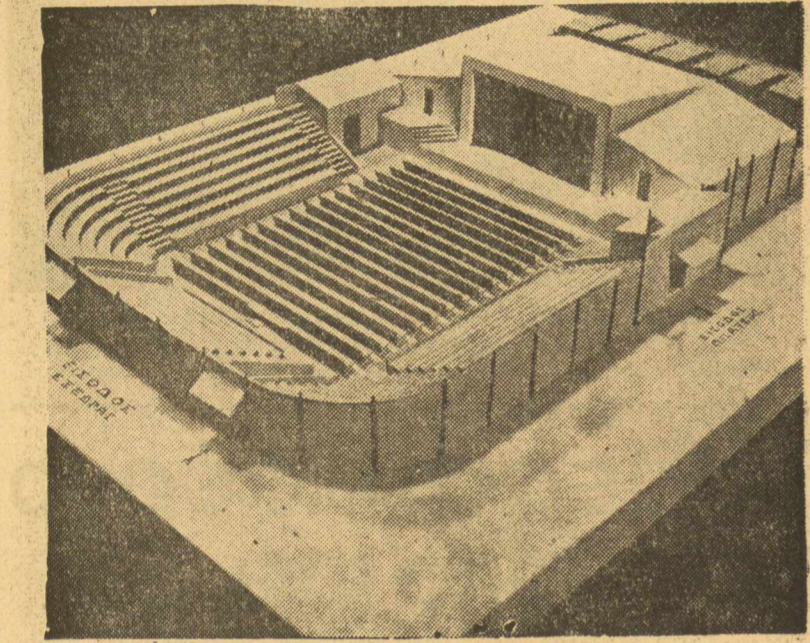
Ό διευθυντής τού θεάτρου σε μίαν άρτίστα:
—Αύτη τη φορά δέν έχεις παράπονο, θεοποιός. Ό συγγραφέας σου έδωκε σπουδαίο ρόλο.
—Σπουδαίο ρόλο τόν λέτε αυτόν, άφού είμαι και στις τρεις πράξεις με την ίδια τουαλέτα!
—Όπρ συμβαίνει και σήμερα συχνά στην Αθήνα!

Μιά άλλη σκηνή άπό τόν «Οθέλλο». Διακρίνονται: άπό άριστερά προς τά δεξιά οι κ.κ. Πλακούδης, Ολύμπιος και Μπούμπης

Σε κάποιο επαρχιακό θέατρο έπαίζαν τόν «Λουδοβίκο τόν 11ον» με όλη την αύλη του, άρκετα πρόσκαιρα στη σκηνή.
Η πλατεία είχε ελάχιστους θεατάς, οι όποιοι διαμαρτύροντο για τό κακό παίξιμο με ποδοκρηματά...
Ό άποκρινόμενος τόν Λουδοβίκο

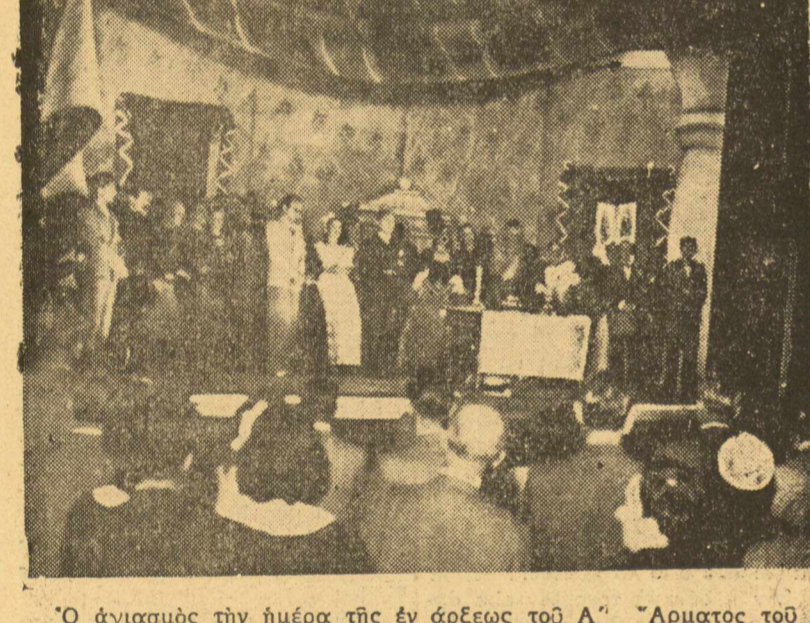
Τό έξωτερικό τού Α' αρματος τού Θεσπίδος

Η μακέττα τού αρχιτεκτονός κ. Κ. Δοξιάδη, επί τη θέσει της οποίας έγινε τό Αρμα τού Θεσπίδος.

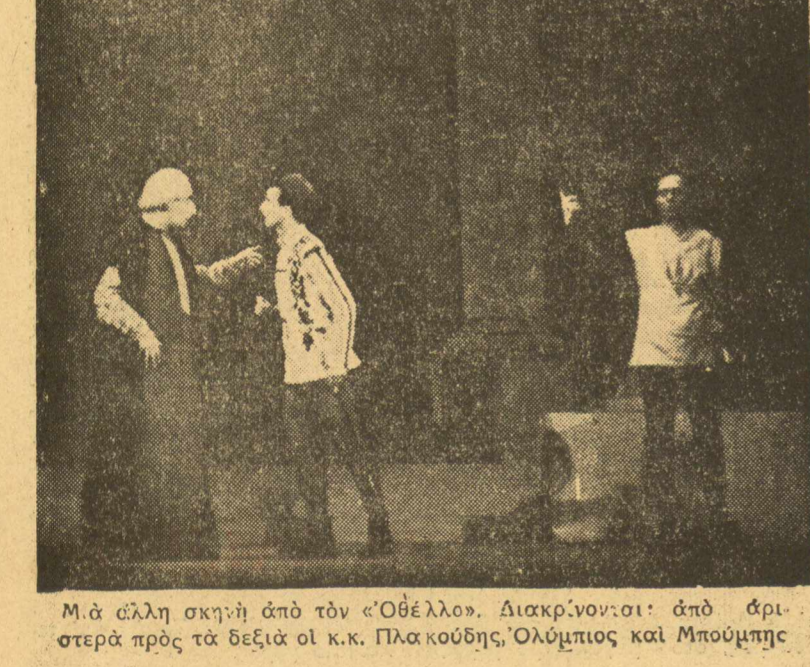
Ό Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξάς, έχοντας δεξιά του, την Κυρία Μεταξά και τόν ύπουργό της Δικαιοσύνης κ. Α. Ταμπακόπουλο, και άριστερά του, τόν Γενικό Διευθυντή των Κρατικών Σκηνών κ. Κ. Μπασιζή, την Καν Α. Φωκιά, την Καν Κ. Μπασιζή και τόν Πρόδρο τού Διοικητικού Συμβουλίου τού Βασιλικού Θεάτρου κ. Ι. Χαλκοκονδύλη.

Ό άγιασμός την ήμερα της έν άρξεως τού Α' Αρματος τού Θεσπίδος.

Μιά σκηνή άπό τόν «Οθέλλο» τού Σαίξπηρ, πού για πρώτη φορά δίνεται άπό τό Αρμα τού Θεσπίδος, τό άπόγευμα στην Κόρινθο, με σκηνοθεσία τού κ. Π. Κατσέλη. Διακρίνονται: Άσθερά ό κ. Τσαγανέας και δεξιά ό κ. Ολύμπιος.

Μιά άλλη σκηνή άπό τόν «Οθέλλο». Διακρίνονται: άπό άριστερά προς τά δεξιά οι κ.κ. Πλακούδης, Ολύμπιος και Μπούμπης

Όμιλία τού ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΜΠΟΥΡΝΤΕ Διευθυντού της «ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ»

Πρώτα - πρώτα πρέπει να ληφθή όπ' όμει ή φυσική του ύπόστασις, διότι δέν πρέπει να λησπονηται ότι τό φ ο ζ ι κ τού ήθοποιού είναι ή πρώτη πληροφωρία, πού δίνει στο κοινόν για τόν τύπο πού εκπροσωπεί. Άνάγκη να έχωμε όπ' όμει μας την ήλικία του, δηλαδή την ήλικία πού εινε προφανής.

Έκτός τών άνωτέρω πρέπει να υπολογισθή, και πάρα πολύ, ή συνήθεια πού έχει πάρει τό κοινόν να θέλην τόν καλλιτέχνη σ' ένα είδος ρόλου καθωρισμένο, στο είδος πού είχε τις κυριότερες επιτυχίες του. Κι' έδώ άκριβώς πρέπει να προσέχη πολύ ό συγγραφέας, γιατί εινε σπάνιο να μνη έχη ό ήθοποιός τόν κρυφό πόθο ν' άλλάξη είδος ρόλου. Η φιλοδοξία κάθε τραγωδού εινε να κάνη τό κοινόν να γελάση, και κάθε κωμικός να τό κάνη να κλάψη. Βέβαια δέν εινε άνικανοι να τό κατορθώσουν, αλλά εινε επικίνδυνο να τους προμηθεύσασμε την εύκαιρία, γιατί συμβαίνει τότε τό εξής: Ό θεατής, πελαγαμένος, δέν γελάει πιά στα κωμικά τού ήθοποιού, πού συνήθειζε να τόν θλέπη σε ρόλους δραματικούς, και γελάει στα παθητικά μέρη πού παίζει ό κωμικός ήθοποιός. Ευνόητα τά εις βάρος τού έργου άποτα.

Τό πρόβλημα της διανομής εινε σπουδαίότατο, και ό συγγραφέας, για να εξασφαλίη την έπιτυχία τού έργου του, δέν πρέπει να φοβόται, να δείχεται δύσκολος και άπαιτητικός. Πρό πάντων να μνη εινε σισιόδοξος, και ν' άποφεύγη τό συνηθισμένο σφάλμα, πού συνίσταται εις τό να σκεπτεται, ότι ό ήθοποιός πού διάλεξε, δέν εινε ίσως άκριβώς έκείνος πού ταίριαζε στο ρόλο, αλλά με τό δ ο ό λ ε μ α στις δοκιμές, με τό κατάλληλο μακιγιάζ και τό σχετικό ντύσιμο θα προσαρμωθή στο ρόλο.

Μετά τη διανομή δέν έχει πιά, παρά να περιμένη την πρόσκληση τού διευθυντού, για να πάη να διαβάση τό έργο του στους μέλλοντας έρμηνευτάς. Αύτη ή ανάγκη προηγείται άπό την Έναρξη τών δοκιμών. Πρέπει να περιμένη την πρόσκληση άν όχ μ' άυτοιοιησά, το'λάχιστο κρούοντας, όσο μπορεί, πός έε διαζέται. Η Έναρξίς τών δοκιμών σημαίνει ότι τό έργο, πού εινε στο πρόγραμμα, έατράξει εις τελευταίες παραστάσεις του, δέν θα εινε δε εύγενικό ν' άνα συνάξελθο να έκδηλώσιν, μινάλη θιασώλη να τόν διαδεχθή. Μάλιστα δέν πρέπει να περιμένει τίς άρες του στο γραφείο τού διευθυντού τού θεάτρου γιατί μπορεί να συναντηθή με τό συνάδελφο πού παίζεται άκόμα τό έργο του, και να παρεξηγηθή. Προτιμότερο να συνεννοηται τηλεφωνικά. Η ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ. ΟΙ ΔΥΣΑΡΕΣΤΗΜΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ. Η άνάγνωσις τού έργου στους ήθοποιούς εινε άπό τις δοκιμασίες, πού περιέμουν ένα συγγραφέα, επί όποιοι, πριν από την υπερτέρη δοκιμασία της γενικής δοκιμής. Για τό διευθυντή, πού παρευρίσκειται φυσικά στην άνάγνωσι, τό άποτέλεσμα, ή έντύπωση τού άκροατηρίου, θα τού χρησιμεύσουν, για να εξελέγη η γινώμη πού έχει σχηματισεί για τό έργο. Αύτην άκριβώς την ήμερα θα δημιουργηθούν τά προγνωστικά για τη σταδιοδρομία τού έργου. Εινε λοιπόν πολύ ενδιαφέρον ή έντύπωση άπό δάται, να δείχεται δύσκολος και άπαιτητικός. Πρό πάντων να μνη εινε σισιόδοξος, και ν' άποφεύγη τό συνηθισμένο σφάλμα, πού συνίσταται εις τό να σκεπτεται, ότι ό ήθοποιός πού διάλεξε, δέν εινε ίσως άκριβώς έκείνος πού ταίριαζε στο ρόλο, αλλά με τό δ ο ό λ ε μ α στις δοκιμές, με τό κατάλληλο μακιγιάζ και τό σχετικό ντύσιμο θα προσαρμωθή στο ρόλο.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΕΝΑ ΣΚΟΠΟ ΕΧΕΙ ΝΑ ΕΙΝΕ ΘΕΑΤΡΟ

(Συνέχεια έκ της 3ης σελίδος)
Μετά την έκφραση με τά συμβολικά σχήματα της θεατλικής και τών κινήσεων τού κινεμάτο θεάτρου. Η άν θέλετε άκόμα εια μεταφέρθε με πού πού σε μιά έποχή παρασμένη, στους παληούς καιρούς της άρχαίας Έλλάδος, κι' άς θυμηθώμε τους «πειράκτους» πού μεταχειρίζονταν τότε τό θεάμα με τόν σκοπό άπλά και συμβολικά να μεταφέρουν την δράση τού έργου στην κατάλληλη στιγμή άπό τόπο σε τόπο. Κάποτε ειπε ό Ράινχαρτ: «Τό έργο τό θεατρικό δέν έχει παρά έναν σκοπό και μίαν έννοια» να εινε θεάτρο. Κι' άφού πραγματικά συνέβαινε τό θαύμ' αύτό στην ίδια μας πατρίδα στους παρασμένους τούς καιρούς, τίποτα περισσότερο άπ' τό συμβολικό, άπό τό ετυμικό» για σκηνογράφη τους δέν ζητούσαν τά κείμενα των κλασσικών μας. Άκόμα όμως στον αϊώνα μας δέν εναφανήκε ούτε ό σύγχρονος Έυραπίδης ούτε κι' ό τωρινός ό Σοφοκλής πού θα μας χάριζε τις ίδιες συγκινήσεις. Όμως αύτό δέν θα πη πός τό θεάτρο πέθανε, γιατί φυσικά οι μεγάλοι δημιουργοί δέν εμφανίζονται κάθε μέρα. Και πιστεύω άπόλυτα στην άθανασία του, γιατί εινε μία τέχνη μεγάλη, μία τέχνη ζωντανή, πού περιμένει τους νέους Αιολύωντες για να της δώσουν καινούργιοι σφαιρός και όρμη και να την ανυψώσουν στον ύψηλό της προορισμό.
Γ. ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗΣ

«Η ΜΑΡΙΑΝΝΑ»

(Συνέχεια έκ της 3ης σελίδος)
Ό Τσέλιο σ' άγαπούσε.
Ό Τσέλιο σ' άγαπούσε.

Γράφοντας τά «Καπριτία της Μαρϊάννας», ό Μυσοε δέ θέλησε ασφαλώς να φτιάξη ένα έργο συμβολικό με την έννοια πού θα τό διείναμε σήμερα. Όμως δέν άπαγορεύεται στη φαντασία μας, συγκινήση άπό την ήλικία του, ν' άφήση τά συμβόλα να προβάλλουν μέσα άπό τό έργο...
Ό Τσέλιο, όλος άγνόητα, όλος λυρισμό, όλος έρωτα πού τόν σκοτώνει ή πρώτη του έπαφή με τη ζωή, εινε όπωσ έλεγε κάποτε σ' ένα στίχο του ό Σαϊντ Μπεθ.
«Ό ποιητής πού πέθανε νέος και έπιζεί ό άνθρωπος...».

Μ' ένα τραγικό προαισθημα, ό Μυσοε σ' αύτό τό έργο προέγραψε τη μοίρα του. Μάντετε τό τρατό και εύαίσθητο τού Τσέλιου, τού άγνωστου ποιητή πού δέχεται τό ήταν εύαίσθητος άκριβώς γιατί ήταν ποιητής. Μυστήριο πού κλείνει τό ποιητικό χάρισμα! Εύθραυστη

—Έξω φρενών — φωνάζει στην πλατεία.
—Καθήστε ήσυχα, γιατί είμαστε πού πολλοί άπό σας, κι' άν κατεβούμε θα σας ρημάζουμε στο ξύλο!

Κάποιος διευθυντής θεάτρου πού καταχριστούσε τό κόμισο άκουσε μιά μέρα ένα φίλο του να τού λέη:
—Αγαπητέ μου, άν ήμουν στη θέση σου δέν θα τολμούσα να θγά έξωσ.
—Γιατί; άπήνησε ό θεατρώνης.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ ΤΩΝ «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩΝ» είνε αφιερωμένο στην Έναρξίς της λειτουργίας τού πρώτου ΑΡΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΣΠΙΔΟΣ. Συναμεία τούτου ή τακτική ύλη των «ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩΝ» και ή ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥΣ ΣΕΛΙΔΑ αναβάλλονται για τό έρχόμενο φύλλο.
ΣΥΛΒΙΟΣ